

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

Αθήνα, σήμερα στις 13 Οκτωβρίου 2008, ημέρα Δευτέρα και ώρα 10.02' συνήλθε στην Αίθουσα συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή των Εφήβων σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κυρίου ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΙΟΥΦΑ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Νέες και νέοι Έφηβοι Βουλευτές, αρχίζει η συνεδρίαση της Ολομέλειας της ΙΓ' Συνόδου της Βουλής των Εφήβων. Σας καλωσορίζουμε με ιδιαίτερη χαρά όλοι μας.

Φέτος δεν είναι μαζί μας ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας κύριος Κάρολος Παπούλιας ο οποίος απουσιάζει σε επίσημη επίσκεψη στο Βιετνάμ και σας μεταφέρω εκ μέρους του, τους ολόθερμους χαιρετισμούς και τις ευχές του για καλή πρόοδο.

(Χειροκροτήματα)

Επίσης δεν είναι μαζί μας ο Πρωθυπουργός της χώρας κύριος Κώστας Καραμανλής ο οποίος από χθες το απόγευμα βρίσκεται στο Παρίσι για την έκτακτη Σύνοδο των 15 ηγετών των μελών του EUROGROUP. Και αυτός σας μεταφέρει δι' εμού τους χαιρετισμούς του, την αγάπη του και τις πιο θερμές του ευχές για καλή πρόοδο και επιτυχία στη ζωή.

(Χειροκροτήματα)

Τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κύριο Γιώργο Παπανδρέου τον συναντήσατε προχθές. Σήμερα βρίσκεται εδώ ο Γενικός Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κύριος Ρέππας ο οποίος κάθεται αριστερά του Προεδρείου.

(Χειροκροτήματα)

Από την πλευρά του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και στη θέση της Γενικής Γραμματέως του Κομμουνιστικού Κόμματος κυρίας Αλέκας Παπαρήγα βρίσκεται ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος κύριος Σπύρος Χαλβατζής.

(Χειροκροτήματα)

Τον Πρόεδρο του ΣΥ.ΡΙΖ.Α, κ. Αλέκο Αλαβάνο, εκπροσωπεί ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος κ. Φώτης Κουβέλης.

(Χειροκροτήματα)

Παρουσιάζεται, επίσης, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Χρήστος Παπουτσής.

(Χειροκροτήματα)

Ο Γενικός Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Ιωάννης Τραγάκης.

(Χειροκροτήματα)

Και βέβαια, ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής και εμπνευστής αυτού του θεσμού, ο κ. Απόστολος Κακλαμάνης.

(Χειροκροτήματα)

Ο Πρόεδρος της Επιτροπής του Προγράμματος Βουλή των Εφήβων, ο πρώην Πρύτανης, ο καθηγητής κ. Γιώργος Μπαμπινιώτης είναι μαζί μας.

(Χειροκροτήματα)

Βρίσκονται εδώ πρώην Πρωθυπουργοί.

Και βέβαια, τα μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου:

Ο Προκόπης Παυλόπουλος, ο Υπουργός Εσωτερικών, ο οποίος εκπροσωπεί και τον Πρωθυπουργό. Είναι δεξιά στα κυβερνητικά έδρανα.

(Χειροκροτήματα)

Ο Υπουργός Παιδείας κ. Στυλιανίδης.

(Χειροκροτήματα)

Ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Χατζηγάκης.

(Χειροκροτήματα)

Ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης κ. Αλέκος Κοντός.

(Χειροκροτήματα)

Ο Υφυπουργός Παιδείας κ. Λυκουρέντζος.

(Χειροκροτήματα)

Ο Υφυπουργός Παιδείας κ. Ταλιαδούρος.

(Χειροκροτήματα)

Ο Υφυπουργός Υγείας κ. Παπαγεωργίου.

(Χειροκροτήματα)

Στο Προεδρείο βρίσκονται οι Αντιπρόεδροι.

Αριστερά μου η κα Νικολαΐδου.

(Χειροκροτήματα)

Ο κ. Αποστολάτος.

(Χειροκροτήματα)

Δεξιά μου ο κ. Δραγασάκης.

(Χειροκροτήματα)

Ο Γενικός Γραμματέας της Βουλής κ. Στεφάνου.

(Χειροκροτήματα)

Ο Γενικός Γραμματέας της Εκτελεστικής Επιτροπής του Ιδρύματος, ο καθηγητής κ. Χρυσός.

(Χειροκροτήματα)

Άφησα να αναφερθώ στο τέλος στη σημαντική παρουσία του Υπουργού Παιδείας και Πολιτισμού της Κύπρου, που επίσης είναι ανάμεσά μας.

(Χειροκροτήματα)

Τον καλωσορίζουμε και στην Ελλάδα και στη Βουλή των Εφήβων.

Εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συζήτηση και ψηφοφορία επί της αρχής, των προτάσεων και του συνόλου της Σύνοψης Κειμένων των μαθητών, που επελέγησαν κατά το σχολικό έτος 2007-2008 από τη Β' τάξη των Λυκείων της Ελλάδας, της Κύπρου και την αντίστοιχη τάξη των Ελληνικών Σχολείων του Εξωτερικού και από τους μαθητές της τελευταίας τάξης του Α' Κύκλου των Τεχνικών Επαγγελματικών Εκπαιδευτηρίων (ΤΕΕ) της Ελλάδας, όπως επίσης από τη Β' τάξη των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου, που συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα Βουλή των Εφήβων.

Σύμφωνα με το πρόγραμμα θα μιλήσουν πρώτα οι Εισηγητές των επτά Επιτροπών, στις οποίες συζητήσατε τα θέματα που περιλαμβάνονται στη Σύνοψη των Κειμένων.

Μετά τους Εισηγητές ο λόγος θα δοθεί με εναλλαγή και με τη σειρά των Επιτροπών στους Έφηβους Βουλευτές που κληρώθηκαν σε κάθε Επιτροπή.

Οι Εισηγητές θα έχουν χρόνο ομιλίας έξι λεπτών ο καθένας, προκειμένου να αναφερθούν στις απόψεις που διατυπώθηκαν στην Επιτροπή τους.

Ο χρόνος ομιλίας των ομιλητών της κάθε Επιτροπής είναι τρία λεπτά.

Θα παρακαλέσω να τηρήσουμε το χρόνο των έξι και των τριών λεπτών, σεβόμενοι το δικαίωμα που έχουν όλοι όσοι έχουν κληρωθεί, να μιλήσουν και να μπορέσουν με άνεση να

διατυπώσουν τις απόψεις τους.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Καρανικόλα Αικατερίνη από το Νομό Εύβοιας, Εισηγήτρια του Α' Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

Την καλώ να έρθει στο Βήμα.

(Χειροκροτήματα)

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΑ (Νομός Ευβοίας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αξιότιμοι κύριοι Υπουργοί, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, ανιχνεύοντας τη σκοπιμότητα του εγχειρήματος που μορφοποιήθηκε τελικά στο Σώμα της Βουλής των Εφήβων, θεωρούμε, ως Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, ότι είναι απαραίτητο να κατατεθούν κάποιες συγκεκριμένες ιδέες-προτάσεις, απαραίτητα καινοτόμες.

Εν αρχήν ην ο λόγος, ο προφορικός λόγος. Με το ενδεχόμενο η καθημερινή ομιλία να εκφυλιστεί σε μια σειρά από ψευδονεολογισμούς, λαρυγγισμούς και άναρθρες κραυγές, αποτελεί πρώτιστο καθήκον των διδασκόντων η καλλιέργεια της απλούστερης δεξιότητας. Πρέπει να μάθουμε να μιλάμε και όταν μάθουμε να μιλάμε, τότε θα μάθουμε και πώς να μαθαίνουμε. Τακτικές όπως η αποστήθιση και προβλήματα όπως η έλλειψη κριτικού λόγου θα υπερκεραστούν, εάν μάθουμε να εκφραζόμαστε προφορικά.

Είναι θλιβερό το φαινόμενο νέων ανθρώπων που στη προσπάθειά τους να εναρμονιστούν με κώδικες και νόρμες που έντεχνα πλασάρονται από της πάσης φύσεως τηλεοπτικές και μη περσόνες, συνεννοούνται χρησιμοποιώντας λεξιλόγιο που δεν είναι απλά συρρικνωμένο, αλλά βρίθει από καινοφανείς λέξεις, υβρίδια, συντμήσεις, λοβοτομημένες εκφράσεις, λεκτικούς ακροβατισμούς και βωμολοχίες, σε ένα περιβάλλον που θυμίζει ανησυχητικά τη νέα ομιλία στο «1984» του Όργουελ. Μήπως κάποιοι επιθυμούν να σταματήσουμε να σκεφτόμαστε; Σκεφτόμαστε με λέξεις. Ας σώσουμε πρώτα τις λέξεις, μήπως τελικά σκεφθούμε και λύσεις σε κάποια από τα προβλήματά μας.

Προτείνουμε για το Δημοτικό Σχολείο δραστηριότητες σχετικές με τον εμπλουτισμό του λεξιλογίου και της άρθρωσης του λόγου. Θα μπορούσε να καθιερωθεί σε επίπεδο τάξης μια προσπάθεια σύνταξης ενός μικρού λεξιλογίου ή λεξικού, στη δημιουργία του οποίου να συμβάλλουν οι μαθητές υπό την εποπτεία του δασκάλου, ή να γίνονται ασκήσεις σχετικές με τη σύνταξη μιας παραγράφου μέσα από εναλλακτικές επιλογές, η κάθε μία από τις οποίες να έχει γραμματικά ή συντακτικά λάθη.

Θα προτείνουμε και ένα εναλλακτικό μοντέλο διδασκαλίας. Να παρέχεται στους καθηγητές ελευθερία κινήσεων με την παρουσίαση του εκπαιδευτικού τους έργου σε περισσότερα από ένα σχολεία, με ένα πρόγραμμα κατά τη διάρκεια του οποίου θα παρουσιάζεται μια θεματική ενότητα από έναν αριθμό καθηγητών. Ο κάθε καθηγητής θα προτείνει μια σειρά από πηγές για μελέτη, πέρα από το σχολικό εγχειρίδιο.

Η αξιολόγηση των διδασκόντων θα γίνεται έμμεσα από τους ίδιους τους μαθητές, καθώς θα συνεκτιμούν την επιρροή του καθενός στην ευκολία με την οποία έγινε η αφομοίωση του θέματος. Η καινοτομία έγκειται στο ότι οι μαθητές θα επιλέγουν οι ίδιοι τον καθηγητή που θα επιμελείται τα θέματα των εξετάσεων σαν αναγνώριση της αξίας του εκπαιδευτικού του έργου στο διάστημα που προηγήθηκε της εξεταστικής περιόδου.

Μιλώντας για εξεταστικές περιόδους, συνειρμικά οδηγούμαστε σε θέματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Ένα από αυτά είναι η αναγκαιότητα της αποδέσμευσης των λυκειακών βαθμίδων από τη διαδικασία επιλογής στα ΑΕΙ και στα ΤΕΙ. Προτείνουμε δευτεροβάθμια εκπαίδευση πενταετούς διάρκειας με αναδιάρθρωση του προγράμματος σπουδών ανά έτος σε σχέση με την υπάρχουσα δομή.

Κάθε έτος να περιλαμβάνει υποχρεωτική εκπαίδευση στους παραπάνω τομείς και γνωστικά αντικείμενα: προφορικός και γραπτός λόγος, ελληνική και παγκόσμια λογοτεχνία, ελληνική και παγκόσμια ιστορία, ανθρωπιστικές, πολιτικές και κοινωνικές επιστήμες, φυσικές επιστήμες και τεχνολογία. Θα ακολουθεί φοίτηση διετούς διάρκειας σε προπαρασκευαστικά τμήματα, των οποίων το πρόγραμμα σπουδών και τις εξετάσεις θα εκπονούν και θα οργανώνουν τα πανεπιστημιακά ιδρύματα. Στο τέλος του διετούς αυτού προγράμματος τα Ανώτατα και Ανώτερα Ιδρύματα θα επιλέγουν τους μαθητές που πρόκειται να συνεχίσουν τις σπουδές τους, λαμβάνοντας υπ' όψιν τις επιδόσεις τους στις εξετάσεις που τα ίδια κατά τη διάρκεια της φοίτησης και σε εξάμηνη βάση θα διενεργούν.

Παρακάμπτονται έτσι και κωμικά φαινόμενα του τύπου διόρθωση του προφορικού βαθμού και προσαρμογής του στο γραπτό, κάτι που προσβάλλει σαν διαδικασία τους μαθητές και πολύ περισσότερο στους καθηγητές, καθώς απαξιώνει το ρόλο τους αναγκάζοντάς τους να καταθέτουν πλαστές βαθμολογίες στο τέλος των τετραμήνων.

Αναμετρώντας τους λόγους που έχουν οδηγήσει την εκπαιδευτική διαδικασία ένα στάδιο πριν την αποτελεμάτωση, θα πρέπει να συνεκτιμηθεί και η απουσία ενός φορέα καταγραφής των προβλημάτων, αλλά πάνω από όλα των προτάσεων που κατατίθενται. Ο κάτοικος μιας χώρας

δέκα, έντεκα εκατομμυρίων κατοίκων έχει την πολυτέλεια να απαριθμήσει στις προσθήκες των κέντρων τύπου δεκάδες εφημερίδες, εκατοντάδες περιοδικών εκδόσεων που στηρίζουν την παρουσία τους στο χώρο, φιλοξενώντας χιλιάδες διαφημίσεις, προτροπές για άκρατη καταναλωτική συμπεριφορά, χιλιάδες ώρες τηλεοπτικού παροξυσμού γύρω από μια κατασκευασμένη επικαιρότητα, που διοχετεύει μέσω της τηλεοληψίας τόνους παρακμιακών συμπεριφορών με ιλουστρασιόν περιτύλιγμα.

Πού είναι η συντεταγμένη παρουσία της ελληνικής διανόησης σε θέματα παιδείας; Πού είναι η φωνή των μαθητών και των φοιτητών; Προτείνουμε τη δημιουργία ενός εντύπου με πανελλαδική, καθημερινή κυκλοφορία που θα ασχολείται αποκλειστικά με θέματα εκπαίδευσης και θα διανέμεται δωρεάν σε όλα τα σχολεία της χώρας. Θα αρθρογραφούν άνθρωποι των γραμμάτων, ειδικοί σε θέματα επαγγελματικού προσανατολισμού, ψυχολόγοι, σχολικοί σύμβουλοι, γονείς, μαθητές και φοιτητές.

Η ένδεια δεν είναι μόνο γλωσσική. Η πλειοψηφία των νέων καταχωρεί με περισσή ικανότητα πληροφορίες που αφορούν για παράδειγμα στα τεχνικά χαρακτηριστικά της τελευταίας γενιάς κινητών τηλεφώνων ή στην πρακτική περίπλοκων βιντεοπαιχνιδιών, ενώ αδιαφορεί για ερεθίσματα και πληροφορίες σχετικές με την ιστορία του τόπου του, του περιβάλλοντος, της διεθνής συγκυρίας, την πολιτική συνιστώσα, εκτός εάν δεχτούμε ότι η περίφημη αυτή πολιτική συνιστώσα εξαντλείται και καλύπτεται επαρκώς από την ενημέρωση για τα τελευταία κατορθώματα των περιώνυμων celebrities

Πιστεύουμε ότι θα πρέπει να δοθεί μία κατευθυντήρια γραμμή προς δραστηριότητες με άξονα την εκμετάλλευση στοιχείων από την πολιτιστική μας κληρονομιά που θα αποβλέπουν στην οργάνωση γραμμών άμυνας για τη διαφύλαξη της ταυτότητάς μας. Απαραίτητο σε έναν κόσμο που οδεύοντας προς την παγκοσμιοποίηση στερείται το χαρακτηριστικό της ιδιαιτερότητας σε συλλογικό, μα και ατομικό επίπεδο.

Και κάτι που προέκυψε, πριν από ένα μήνα περίπου. Ενώ ήταν γνωστό πως μεταρρυθμίσεις στο εκπαιδευτικό σύστημα δεν συμβαίνουν στη μέση της χρονιάς, ανακοινώνεται ότι οι μαθητές της θεωρητικής κατεύθυνσης δεν γίνονται δεκτοί στις στρατιωτικές σχολές. Αναρωπιόμαστε πού αποσκοπεί αυτό το άκαιρο μέτρο; Είναι καν ηθικό; Εμείς οι νέοι, νοιώθουμε χαμένοι σε ένα λαβυρινθώδες δίκτυο καναλιών και πληροφορίας. Ίσως το ένστικτο της αυτοσυντήρησης μας να έχει αμβλυνθεί από την Κίρκη του καταναλωτισμού και των ναρκωμένων ανατακλαστικών της

κοινωνίας που αδυνατεί να προσφέρει ασφαλείς ενδείξεις για την πορεία που πρέπει να επιλέξουμε. Δεν μιλώ για καθοδήγηση, αλλά για ένα σχέδιο πτήσης, με σαφείς προσανατολισμούς προς εναλλακτικές επιλογές θεμελιωμένες στις αρχές του ανθρωπισμού, της αξιοκρατίας και της αλληλεγγύης.

Με την ελπίδα ότι η πιθανότητα της πραγματοποίησης των ονείρων μας δεν είναι μηδενική, κλείνω στο σημείο αυτό την εισήγησή μου, ευχόμενη ενδόμυχα να μην αποτελέσει έγγραφο προς απλή αρχειοθέτηση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Πριν καλέσω τον επόμενο έφηβο Βουλευτή, θα ήθελα να σας παρακαλέσω, η άνοδος σας στο Βήμα και η εισήγηση την οποία έχετε να κάνετε, να μην τη διαβάσετε με αγωνία μόνο για να τη διαβάσετε, αλλά να τη λέτε αργά για να γίνεται κατανοητή και μέσα και έξω από την Αίθουσα –αυτό δείχνει τη δυσκολία την οποία έχει το Βήμα- και αν χρειαστεί, το Προεδρείο θα δείξει κατανόηση και θα σας δώσει περισσότερο χρόνο.

Τώρα, το λόγο έχει ο έφηβος Βουλευτής κ. Αθανάσιος Μπέτσιος από το Νομό Φθιώτιδας.

(Χειροκροτήματα)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΕΤΣΙΟΣ (Νομός Φθιώτιδας): Κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αγαπητοί συνάδελφοι έφηβοι Βουλευτές, σχεδιάζοντας και προγραμματίζοντας σήμερα για το σχολείο και την εκπαίδευση, πρέπει να έχουμε το βλέμμα στραμμένο στο μέλλον, αφού η εκπαίδευση είναι υπόθεση του μέλλοντος και τα παιδιά θα αντιμετωπίσουν τον κόσμο που έρχεται και όχι τον κόσμο που έφυγε. Σήμερα θέλουμε μία παιδεία-εκπαίδευση με αξίας. Να έχει ως υπόβαθρο τις αρχές του ανθρωπισμού, της δημοκρατίας και της αλληλεγγύης. Θέλουμε μια παιδεία που να δίνει στους μαθητές σύγχρονες γνώσεις και δεξιότητες και να αναπτύσσει την κριτική της ικανότητα και τη δημιουργικότητά τους.

Η χώρα μας έχει ανάγκη από ένα εκπαιδευτικό σύστημα ποιοτικό, με σύγχρονες υποδομές, όπου οι νέες τεχνολογίες θα αποτελούν το αυτονόητο και όχι το ζητούμενο. Ένα εκπαιδευτικό σύστημα συνδεδεμένο με την κοινωνία που σκοπό θα έχει το νέο μέλος της να το προικίσει με όλα εκείνα τα εφόδια που μετατρέπουν τον άνθρωπο, από άβουλο χειραγωγήσιμο ον σε ένα πλάσμα που σκέπτεται, οραματίζεται και διεκδικεί ένα καλύτερο μέλλον.

Δυστυχώς, όμως, σήμερα απέχουμε από όλα αυτά έτη φωτός. Τα προβλήματα στην εκπαίδευση είναι πολλά και ο κοινωνικός προβληματισμός γίνεται ολοένα και πιο έντονος επί του

θέματος. Συγκεκριμένα, λοιπόν, πρωταρχικό πρόβλημα μπορεί να θεωρηθεί το ελλιπές περιεχόμενο των προγραμμάτων σπουδών, τα οποία δεν ανταποκρίνονται σε καμία περίπτωση στις απαιτήσεις της σύγχρονης εποχής. Θέματα, όπως τα ναρκωτικά, η σεξουαλική διαπαιδαγώγηση, η ισότητα των δύο φύλων και τα περιβαλλοντικά προβλήματα απουσιάζουν και αυτό έχει ως συνέπεια να μην υπάρχει έγκυρη και έγκαιρη πληροφόρηση για εμάς τους νέους, με αρνητικές συνέπειες, τόσο για την κοινωνία, όσο και για τους ίδιους μας τους εαυτούς. Τα σχολικά βιβλία διδάσκονται επί σειρά ετών και δεν ανταποκρίνονται πλέον στις νέες παιδαγωγικές αντιλήψεις.

Προβλήματα επίσης αντιμετωπίζουν πολλά σχολεία σε ολόκληρη την Ελλάδα και από άποψη υλικοτεχνικής υποδομής. Καθημερινά πολλοί από εμάς αναγκαζόμαστε να κάνουμε μαθήματα σε κτήρια, τα οποία είναι έτοιμα να καταρρεύσουν. Υπάρχουν σχολεία, χωρίς αθλητικούς χώρους, βιβλιοθήκες, αίθουσες πολλαπλών χρήσεων, ακόμη και αίθουσες διδασκαλίας. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί το σχολείο στο οποίο φοιτώ, το Β΄ Λύκειο Λαμίας, στο οποίο λόγω του μεγάλου αριθμού των μαθητών διεξάγονται μαθήματα σε κοντέινερς στον αύλιο χώρο του σχολείου.

Οι δαπάνες και οι πόροι που διατίθενται στην εκπαίδευση είναι, επιεικώς, ανεπαρκείς για να καλύψουν τις απαιτήσεις της σωστής λειτουργίας των σχολείων. Είμαστε ουραγοί στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε ό,τι αφορά τη χρηματοδότηση της εκπαίδευσης, αφού διαθέτουμε το 3,2% του ΑΕΠ, όταν ο μέσος όρος 5,5%. Παράλληλα το σύστημα εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση απαιτεί αλλαγές. Είμαστε άνθρωποι και μάλιστα έφηβοι που έχουμε ανάγκη να συζητήσουμε με συνομήλικους μας, να ανταλλάξουμε απόψεις, να ονειρευτούμε και να ερωτευτούμε. Πιστεύετε πως αυτό συμβαίνει; Σας διαβεβαιώνω πως δεν ισχύει σε καμία περίπτωση. Δεν είναι δυνατόν εν έτει 2008 να γυρνάμε με μία τσάντα ολημερίς στην πλάτη και να μαχόμαστε για να εισαχθούμε σε μία σχολή, η οποία δεν είναι σίγουρο ότι θα μπορέσει να μας εξασφαλίσει μία θέση εργασίας στο μέλλον. Και βέβαια δεν είναι μόνο η ψυχολογική πίεση που μας πλήττει, είναι και η οικονομική αφαιμάξη των οικογενειών μας από τα φροντιστήρια. Κατά τα άλλα όλοι κόπτονται για το δημόσιο σχολείο και τη δωρεάν παιδεία.

Σοβαρό θέμα αποτελεί και η απουσία ουσιαστικού σχολικού επαγγελματικού προσανατολισμού. Απαιτείται αναβάθμιση της διδασκαλίας του μαθήματος από καταρτισμένους ειδικά εκπαιδευτικούς, οι οποίοι θα επιμορφώνονται συνεχώς στα νέα δεδομένα. Η χρήση των νέων τεχνολογιών και του διαδικτύου στα σχολεία είναι υποτυπώδης. Είναι σημαντικό να

σκεφθούμε πόσο πιο ενδιαφέρον και πόσο πιο ωφέλιμο θα μπορούσε να γίνει το μάθημα μέσα από τη χρήση και αξιοποίηση των ηλεκτρονικών υπολογιστών.

Το διαδίκτυο επιπλέον θεωρείται αναγκαίο να χρησιμοποιείται ως πηγή άντλησης πληροφοριών και πολύτιμων εγκυκλοπαιδικών γνώσεων έτσι ώστε να δίνει τη δυνατότητα σε όλους μας να προσεγγίζουμε τη γνώση μέσα από μια άλλη οπτική γωνία.

Οι μαθησιακές ανάγκες των ατόμων με αναπηρία πρέπει να καλυφθούν με επάρκεια και ευαισθησία. Η ενισχυτική διδασκαλία επίσης για τη βοήθεια των αδυνάτων μαθητών δεν έχει τη θέση που αρμόζει στο σημερινό σχολείο. Το πρόγραμμα πρέπει να αποκτήσει ευελιξία, να δοθούν κίνητρα στους εκπαιδευτικούς, ώστε να αποτελέσει αξιόπιστη εναλλακτική λύση απέναντι στην παραπαιδεία.

Μείζον ζήτημα αποτελεί και η υποβάθμιση της τεχνικοεπαγγελματικής εκπαίδευσης. Απαραίτητη θεωρείται η αναβάθμιση αυτών των σχολείων, έτσι ώστε όλο και περισσότεροι νέοι, οι οποίοι έχουν κλίση στις χειρονακτικές εργασίες, να ακολουθούν αυτήν την πορεία. Αυτά τα σχολεία λοιπόν πρέπει να εφοδιαστούν με σύγχρονα εργαστήρια, καταρτισμένους καθηγητές και νέα προγράμματα σπουδών, ώστε να παρέχουν εκπαίδευση υψηλών προδιαγραφών.

Ο ρόλος των εκπαιδευτικών στη λειτουργία του σχολείου είναι επίσης πολύ ουσιαστικός. Θέλουμε καθηγητές δίκαιους, αμερόληπτους, επιμορφωμένους και καλά αμειβόμενους, καθηγητές που να βρίσκονται κοντά μας μέσα και έξω από το σχολείο, που να κατανοούν τα προβλήματά μας βοηθώντας μας να τα επιλύσουμε.

Το εκπαιδευτικό μας σύστημα επιπλέον δεν πρέπει να είναι συγκεντρωτικό και ομοιόμορφο. Απαιτείται να λαμβάνονται πρωτοβουλίες από τις σχολικές μονάδες και πολλές αποφάσεις να λαμβάνονται σε περιφερειακό επίπεδο, αφού τα προβλήματα μπορούν να αντιμετωπιστούν καλύτερα από ανθρώπους, οι οποίοι βρίσκονται κοντά στις πηγές αυτών και οι οποίοι μπορούν να δρουν άμεσα.

Αναφορικά με το θέμα που τέθηκε χθες από την Έφηβο Βουλευτή στον Πρόεδρο της Βουλής σχετικά με τις στρατιωτικές σχολές, όλοι μας αναρωτιόμαστε με ποια λογική αλλάζει κατά τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς ο τρόπος με τον οποίο κάποιος υποψήφιος μπορεί να ενταχθεί σε αυτές τις σχολές.

Όλοι υποστηρίζουν ότι η παιδεία πρέπει να αποτελέσει βασική εθνική προτεραιότητα. Δυστυχώς όμως, δεν βλέπουμε μέτρα και δράσεις από την πολιτεία προς αυτήν την κατεύθυνση.

Πρέπει εμείς οι νέοι να αποτελέσουμε την αιχμή του δόρατος ενός κοινωνικού κινήματος που θα φέρει την εκπαίδευση και το σχολείο στη θέση που του αρμόζει, ενός κινήματος που θα αναγκάσει τις πολιτικές δυνάμεις της πατρίδας μας να αναλάβουν τις ευθύνες τους όχι μόνο με λόγια, αλλά με ουσιαστικά έργα. Θέλουμε ένα σχολείο που να μορφώνει και όχι να εξοντώνει, ένα σχολείο που θα μας κάνει πολίτες με ισχυρό φρόνημα και ανώτερο ήθος. Επιτέλους όλοι εσείς ακούστε μας. Έχουμε λόγο που αντιδρούμε. Όσο και αν σας συμφέρει να το πιστεύετε, δεν είμαστε φερέφωνα κανενός. Μιλάμε από μόνοι μας. Ευχαριστώ.

(Όρθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Θα ήθελα να σας παρακαλέσω όταν χειροκροτείτε τους συναδέλφους σας Έφηβους Βουλευτές, μπορείτε να παραμένετε στα έδρανα και δεν χρειάζεται να ταλαιπωρείστε ή να δείξετε περισσότερο την αγάπη σας και την εκτίμησή σας σε αυτό το οποίο είπε ο συνάδελφος Έφηβος Βουλευτής.

Και τώρα το λόγο έχει η εισηγήτρια από την Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων, Χριστίνα Αϊβαζίδου, από την Α΄ Περιφέρεια Θεσσαλονίκης.

(Χειροκροτήματα)

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΑΪΒΑΖΙΔΟΥ (Α΄ Περιφέρεια Θεσσαλονίκης): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αξιότιμοι κύριοι Υπουργοί, αξιότιμα μέλη της Επιτροπής της Βουλής των Εφήβων, φίλοι συμμαθητές και συμμαθήτριες, ως μέλος της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων θα σας παρουσιάσω ένα γνωστό σε όλους σας θέμα, τη μετανάστευση.

Το φαινόμενο αυτό παρατηρείται σε πολλές χώρες, που μια από αυτές είναι και η Ελλάδα. Στην Ελλάδα η μετανάστευση, ενώ προϋπήρχε, αναπτύχθηκε ραγδαία στις αρχές του 20ου αιώνα, όταν μεγάλος αριθμός Ελλήνων μετακινήθηκε σε χώρες αναπτυσσόμενες για την εποχή, όπως η Αμερική, ο Καναδάς και η Αυστραλία.

Εκτός όμως από χώρα προέλευσης, η Ελλάδα έγινε και χώρα υποδοχής μεταναστών. Αντιπροσωπευτικό παράδειγμα είναι και η εγκατάσταση στην Ελλάδα μετά τη μικρασιατική καταστροφή Ελλήνων από τη Μικρά Ασία, την Ανατολική Θράκη και τη Ρωσία.

Τα αίτια που οδήγησαν και οδηγούν τους ανθρώπους στη μετανάστευση, είναι κυρίως οικονομικά. Αυτοί οι άνθρωποι έχουν την ανάγκη να δουλέψουν για να επιβιώσουν και να συντηρήσουν τις οικογένειές τους. Γι' αυτό αναζητούν νέους δρόμους, οι οποίοι θα μπορέσουν να ικανοποιήσουν έστω και με ένα μέρος των αναγκών.

Ωστόσο υπάρχουν και πολιτικά αίτια που με τη σειρά τους οδηγούν τους ανθρώπους στη φυγή, η οποία ενισχύεται κυρίως από καθεστώτα τα οποία είναι καταπιεστικά. Άνθρωποι με ορισμένες πολιτικές προϋποθέσεις θέτουν σε κίνδυνο τη ζωή τους και πολλές φορές αναζητούν πολιτικό άσυλο σε άλλες χώρες.

(Στο σημείο αυτό, την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κα **ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**)

Οι μετανάστες αναζητούν ένα κράτος στο οποίο θα μπορούν να αντιμετωπίζονται πιο δίκαια και ανθρωπίνα. Επιθυμούν να γίνουν μέλη μιας συγκροτημένης κοινωνίας που θα σέβεται κυρίως τα δικαιώματά τους.

Βέβαια, μπορεί να γίνει λόγος και για πολιτισμικά αίτια. Σ' αυτό συμβάλλει η διάδοση του δυτικού τρόπου ζωής μέρος του οποίου είναι και η εκσυγχρονισμένη εκπαίδευση. Κάτοικοι χωρών που αντιμετωπίζουν προβλήματα στρέφονται προς τις πολιτισμικά ανεπτυγμένες χώρες για να διευρύνουν τους ορίζοντές τους. Φεύγουν από τη χώρα τους για να δεχθούν έναν τρόπο ζωής καλύτερο για αυτούς.

Για κάθε ένα από τα παραπάνω αίτια υπάρχει και η δυνατότητα των αντίστοιχων μέτρων που θα μπορούσαν να ληφθούν για να αντιμετωπιστεί το ζήτημα της μετανάστευσης.

Πρώτα απ' όλα στον οικονομικό τομέα το κράτος θα ήταν πρέπει να συνεργαστεί με τις χώρες προέλευσης των μεταναστών για την παροχή οικονομικής βοήθειας, ώστε να βελτιωθούν οι συνθήκες που οδηγούν στη μετανάστευση. Στις προσφυγικές οικογένειες μεταναστών πρέπει να παρέχει οικονομική βοήθεια και παράλληλα να διαμορφώσει συνθήκες που θα οδηγούν τα μέλη τους μακριά από την εγκληματικότητα.

Εφόσον η μετανάστευση αποτελεί παράγοντα των δημογραφικών εξελίξεων και συμβάλλει στην αποφυγή μείωσης πληθυσμού στην Ελλάδα, πρέπει να δημιουργούνται οργανώσεις μέσω των οποίων θα εντάσσονται οι μετανάστες στην επίσημη αγορά εργασίας και στο ασφαλιστικό σύστημα.

Στον πολιτικό τομέα τώρα η πολιτεία αναλαμβάνει να ενσωματώσει και να εντάξει τους μετανάστες στο ελληνικό κράτος καταρχάς με το να προσφέρει σε όσους επιθυμούν τη δυνατότητα να γίνουν υπήκοοι της χώρας. Η έκδοση των πράσινων καρτών πρέπει να γίνεται μέσω ενός πιο απλού και εύκολου συστήματος όπως και η ανανέωση της άδειας παραμονής. Επίσης, το κράτος πρέπει να παρέχει πολιτικό άσυλο και να υποστηρίζει όσους έχουν ανάγκη. Θα πρέπει να γίνεται ένας σωστός καταμερισμός των μεταναστών ανά κράτος. Κάθε χώρα δηλαδή πρέπει να οριοθετεί

τον αριθμό μεταναστών που μπορεί να δέχεται.

Τέλος, στον πολιτισμικό τομέα η Ελλάδα πρέπει να υιοθετήσει μια αποτελεσματική μεταναστευτική πολιτική για να αντιμετωπίζονται ισότιμα οι μετανάστες. Πρέπει να δημιουργηθούν ειδικές τάξεις για τα παιδιά των μεταναστών ώστε να ενταχθούν πιο γρήγορα στο εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας.

Θετικά θα συνέβαλε και η δημιουργία οργανώσεων και σεμιναρίων που θα διευκολύνουν την επικοινωνία μεταξύ των μεταναστών και των ιθαγενών.

Επίσης, οι μετανάστες θα πρέπει με τη σειρά τους να διατηρήσουν τη γλώσσα και τον πολιτισμό τους ώστε και οι Έλληνες να έρθουν σε επαφή με ένα νέο τρόπο σκέψης και ζωής.

Εδώ, βέβαια, μπορεί να αναφερθεί και ο ρόλος της παιδείας και συγκεκριμένα του σχολείου το οποίο ως βασικός κλάδος της κοινωνικοποίησης συμβάλλει στην ένταξη παιδιών από άλλες χώρες και μπορεί να καταπολεμήσει με αυτόν τον τρόπο το ρατσισμό και την ξενοφοβία.

Όλα αυτά μπορούν να εφαρμοστούν και να γίνουν πραγματικότητα με το ενδιαφέρον και τη βοήθεια όλων μας. Δρώντας σε ατομικό και πολυσυλλογικό επίπεδο και με τη σύμπραξη της πολιτείας μπορούμε να δημιουργήσουμε τη βάση για ένα καλύτερο μέλλον για μια καλύτερη ζωή.

Ως μέλος μιας οικογένειας Ελλήνων μεταναστών, σας ευχαριστώ που μου δώσατε την ευκαιρία μέσω του θεσμού της Βουλής των Εφήβων να εκφράσω τις απόψεις και τους προβληματισμούς για ένα διαχρονικό φαινόμενο που απασχολεί μεγάλο ποσοστό ανθρώπων.

Και πάλι, σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει τώρα η Έφηβος Βουλευτής Παπαθανασοπούλου Θεοδώρα, από το νομό Αιτωλοακαρνανίας, Εισηγήτρια της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων Παραγωγής και Εμπορίου.

(Χειροκροτήματα)

ΘΕΟΔΩΡΑ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Αιτωλοακαρνανίας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε της Βουλής, αξιότιμοι κύριοι Υπουργοί, αξιότιμοι κύριοι Βουλευτές, αξιότιμα μέλη της Βουλής των Εφήβων, κυρίες και κύριοι, αγαπητοί συνάδελφοι μαθητές, ένα θέμα που θεωρούμε κατεπείγον γιατί μας αφορά όλους μας είναι οι περιβαλλοντικοί πρόσφυγες. Αν το 1948 μετά τις καταστροφικές συνέπειες του Β' Παγκοσμίου Πολέμου η ανθρωπότητα έστρεψε τα βλέμματά της στη γενική συνέλευση του νεοσύστατου ΟΗΕ και στήριξε τις ελπίδες της στο νέο αυτό θεσμικό προστάτη των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σήμερα το 2008, εξήντα χρόνια μετά, οι άνθρωποι

αγωνιούν εξίσου για την προστασία των δικαιωμάτων στο φυσικό περιβάλλον.

Το δικαίωμα του ανθρώπου να ζει αρμονικά με τη φύση, αλλά και το δικαίωμα που έχει το περιβάλλον να προστατεύεται, παραβιάζονται καθημερινά σε μεγάλο βαθμό. Η θερμική αστική νησίδα, η όξινη βροχή, οι τοξικές ουσίες, η τρύπα του όζοντος, το φαινόμενο του θερμοκηπίου είναι τα γνωστά τεράστια περιβαλλοντικά προβλήματα.

Αυτά λίγο πολύ μαθαίνουμε στο σχολείο. Ποιος όμως θα αναλάβει να μας ενημερώσει για τα φρικτά αποτελέσματα που αρχίζουν κιόλας να μαστίζουν την κοινωνία μας; Τι θα γίνει με την τήξη των πάγων του υπεδάφους, όταν χάνεται το παγωμένο υποστήριγμα και αρχίζει να βουλιάζει; Τι θα γίνει και με τα αραιά δένδρα, όταν φαγωμένα από την όξινη βροχή, μεταβάλλονται σιγά -σιγά σε ελώδεις εκτάσεις;

Ήδη οι πρώτες τραγικές συνέπειες μας είναι γνωστές από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Άνθρωποι κυνηγημένοι από τη φύση αναγκάζονται να μεταναστεύσουν. Ο ΟΗΕ υπολογίζει ότι περισσότεροι από δέκα εκατομμύρια άνθρωποι αναγκάστηκαν μέχρι σήμερα να εγκαταλείψουν τις χώρες τους, λόγω της αλλαγής του παγκόσμιου κλίματος. Η Διακυβερνητική Διάσκεψη για τις κλιματολογικές αλλαγές υπολογίζει ότι ο αριθμός των περιβαλλοντικών προσφύγων μέχρι το 2050 ενδέχεται να φτάσει στα εκατόν πενήντα εκατομμύρια.

Τα παραπάνω παραδείγματα τα έχουμε δει όλοι λίγο πολύ στην τηλεόραση. Όμως δεν είναι κάτι που δεν μας αφορά. Το πρόβλημα είναι δίπλα μας και έχει απειλητικά, ως Λερναία Ύδρα, αρχίσει να προβάλλει.

Θέλω να πω ότι άνθρωποι αναγκάζονται να εγκαταλείψουν την κατοικία τους γιατί καρκινογόνες ουσίες των διπλανών εργοστασίων απειλούν την υγεία των παιδιών τους, ενώ επίσης σε χωριά και οικισμούς κατά μήκος των ποταμών, όταν μεγάλες εταιρείες αναλαμβάνουν να φτιάξουν φράγματα και εκτρέπουν την ροή τους, οι κάτοικοι ξεσπιτώνονται και αναγκάζονται να φύγουν για τα αστικά κέντρα που δεν σημαίνει πως είναι πάντα καλύτερα.

Το οικοσύστημα διαταράσσεται, οι βιότοποι υποβαθμίζονται, οι γλάροι δεν συναντούνται πια στις λίμνες, αλλά στους σκουπιδότοπους. Κανείς δεν μιλάει για τη ρύπανση των νερών και των εδαφών που δηλητηριάζει και όλη την τροφική αλυσίδα. Μετά αναρωτιόμαστε όλοι γιατί εγκαταλείπεται η ύπαιθρος.

Όλοι οι αρμόδιοι γνωρίζουν ποια είναι η πιο σωστή πρακτική λύση. Εμείς, η νέα γενιά, θέλουμε μόνο να ρωτήσουμε. Στο σχολείο μαθαίνουμε για ήπιες μορφές ενέργειας, αιολική, ηλιακή, ενέργεια βιομάζας. Όμως, γιατί καθυστερεί η εφαρμογή τους και ο άνθρωπος λεηλατεί

ανεπανόρθωτα τη φύση; Το τοπικό πρόβλημα είναι και παγκόσμιο. Έχει δοθεί άραγε τέτοια διάσταση στην προστασία του περιβάλλοντος;

Σ' αυτό το σημείο θα θέλαμε να επισημανθεί μια σημαντική κατά τη γνώμη μας πρόταση για τη διασφάλιση του οικοσυστήματος, η οποία είναι η εξής: Δημιουργία ενός φορέα, αποτελούμενου από όσους από εμάς το επιθυμούν και ο οποίος θα προτείνει λύσεις για το περιβάλλον και θα μπορεί να προσφέρει εθελοντική εργασία.

Θα παρεμβαίνει όπου αυτό χρειαστεί σε συνεργασία με τη Βουλή των Ελλήνων και τα αρμόδια Υπουργεία. Θα εμπλουτίζεται κάθε χρόνο από τα επόμενα μέλη της Βουλής των Εφήβων και μπορεί να αποτελέσει ένα φορέα που στο χέρι μας είναι να έχει φωνή και δύναμη. Μέσω αυτού θα μπορούμε να επικοινωνούμε μεταξύ μας, να καταστρώνουμε νέα σχέδια δράσης, να διευρύνουμε συνεχώς τη θεματολογία μας και να δημιουργήσουμε, προστατεύοντας το περιβάλλον.

Αυτός ο φορέας θα μπορούσε να συνεργαστεί και με κάποιο αναγνωρισμένο για την προσφορά και την ποιότητά του ίδρυμα, όπως το Μουσείο Φυσικής Ιστορίας Γουλανδρή, πραγματοποιώντας εκδηλώσεις ευαισθητοποίησης στους νέους, προσφέροντας εθελοντική εργασία σε περιοχές με περιβαλλοντικά προβλήματα, αλλά και παρεμβάσεις πολιτιστικές.

Σκεφθείτε πώς έτσι θα μπορούσαμε πιο εύκολα να προωθούμε την έννοια της προστασίας του περιβάλλοντος στα σχολεία μας ή αύριο στα πανεπιστήμια και τα Τ.Ε.Ι., ακόμα και στους χώρους εργασίας μας.

Κάνουμε λοιπόν έκκληση, όλοι εσείς που γνωρίζετε περισσότερο από εμάς, μην μας αφήσετε στο έλεος, ανυπεράσπιστους πολίτες σ' έναν τόπο που απειλείται καθημερινά από τον ίδιο τον άνθρωπο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει η Εισηγήτρια του Α΄

Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων Κουτσοπούλου Δανάη-Γεωργία από τη Β΄ Περιφέρεια Αθηνών.

(Χειροκροτήματα)

ΔΑΝΑΗ-ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΥ (Β΄ Αθηνών): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε της Βουλής, αξιότιμα μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, στο πλαίσιο των εργασιών της Βουλής των Εφήβων και ιδίως κατά τη διαδικασία

συνεδρίασης του Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων αναδείχθηκαν μείζονα ζητήματα που πλήττουν την ευρυθμία της σύγχρονης ελληνικής κοινωνίας, χαρακτηριστικά εκ των οποίων οφείλω να αναφέρω την ανεργία, την αναβλητικότητα του κράτους για την επούλωση των πληγών των πυρκαγιών στην Πελοπόννησο, τον κοινωνικό ρατσισμό, τη σωματική ή ηθική κακοποίηση ανηλίκων, την μητρότητα, τις αδυναμίες του συστήματος υγείας, την ισότητα των δύο φύλων, τα τροχαία ατυχήματα, την απονενομημένη διέξοδο στη χρήση ναρκωτικών ουσιών, την νευρική ανορεξία.

Τα προαναφερθέντα θέματα, παρά τις επιμέρους ιδιοτυπίες τους, παρουσιάζουν κάποιους κοινούς άξονες ως προς τον αντίκτυπό τους στην κοινωνική όσο και στην ατομική υπόσταση του σύγχρονου ατόμου, αλλά και όσον αφορά στις πηγές τους, στις αιτίες τους. Αυτές κατά κόρον αποδίδονται στον τεχνοκρατικό χαρακτήρα της σύγχρονης παιδείας, στον ωφελμιστικό προσανατολισμό της γνώσης και τον αλλοτριωτικό, εγωκεντρικό χαρακτήρα της σύγχρονης ζωής. Πιο συγκεκριμένα, η αδράνεια ή η αναβλητικότητα της πολιτείας για την αποκατάσταση των πυροπαθών περιοχών, η ανοχή του κοινωνικού ρατσισμού ή η άσκηση σωματικής ή συναισθηματικής βίας σε ανηλίκους είναι φαινόμενα που καθιστούν εμφανή την κοινωνική αδιαφορία που επιδεικνύεται απέναντι σε τόσο καίρια ζητήματα. Η κουλτούρα της βίας, της επιβολής και της επίδειξης που προωθείται σε επίπεδο προπαγάνδας πλέον από τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας εξωθούν το σύγχρονο νέο σε πρότυπα αποφευκτέα και τον καθιστούν δέσμιος μιας συμπεριφοράς που τον αποκλείει από τα στερεότυπα, αποδεκτά πρότυπα της κοινωνικής ιδεολογίας. Αναδεικνύεται, λοιπόν, σε κάθε περίπτωση η αναγκαιότητα να αποτραπεί ο εφησυχασμός στην υλική οικονομική ευμάρεια που αδρανοποιεί όχι μόνο την κριτική σκέψη αλλά και τη συμμετοχική δραστηριοποίηση των μελών του κοινωνικού συνόλου.

Η αμοραλιστική θεώρηση της ζωής, ως πρόσχημα για την αριθμιστική ανέλιξη και την επίτευξη σκοπιμοτήτων εκ μέρους κάθε φιλόδοξου ή καλύτερα ματαιόδοξου ατόμου, συνιστά μια αντιπροσωπευτική για την εποχή μας ιδεολογία, αφού καθένας που δεν συμβαδίζει με αυτήν τη λογική παραγκωνίζεται ως μίζερος και μη ανταγωνιστικός. Εύλογο, λοιπόν, είναι το συμπέρασμα πώς η στροφή των προσωπικών βλέψεων στην ικανοποίηση του αισθήματος αυταρέσκειας του καθενός υπονομεύει σε σημαντικό βαθμό τις διαπροσωπικές σχέσεις, αφού από αυτήν την κατάσταση απορρέει η αποξένωση, η έλλειψη επικοινωνίας στο οικογενειακό -και όχι μόνο- επίπεδο, η αδυναμία συναισθηματικής ένωσης του «εγώ» με το «εσύ» και κατά συνέπεια η αδυναμία να επιτευχθεί η ηθική, πνευματική πληρότητα της ανθρώπινης ουσίας.

Θα πρέπει, βέβαια, να επισημανθεί πως το πρόβλημα έγκειται τόσο στην αδυναμία επίτευξης της συναισθηματικής πληρότητας όσο και στην εμφάνιση σε κοινωνικό επίπεδο φαινομένων παθογένειας, χαρακτηριστικά και περισσότερο έκδηλα εκ των οποίων είναι ο κοινωνικός ρατσισμός, ο παραγκωνισμός των ατόμων με ειδικές ανάγκες και η αδιαφορία για την βελτίωση του βιοτικού τους επιπέδου, η απονενομημένη διέξοδος αποκλεισμένων ή απογοητευμένων από την κοινωνική πραγματικότητα κοινωνικών ομάδων στη χρήση ναρκωτικών ουσιών και άλλων εξαρτησιογόνων και ο θλιβερός καταλογισμός αργεί να κλείσει. Η αλτρουιστική διάθεση, το αίσθημα ανθρωπισμού δεν έχουν ωστόσο εξ ολοκλήρου επαλειφθεί, αφού συγκινητική και ενθαρρυντική είναι κάποιες φορές η ενεργοποίηση του κοινού σε περιπτώσεις μαραθωνίων, προσπαθειών για χρηματική ή ηθική στήριξη ομάδων χρηζουσών βοήθειας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ**)

Γίνεται, κατά συνέπεια, σαφές πώς είναι αναγκαία η ενεργοποίηση του συλλογικού ανθρωπιστικού αισθήματος μέσω των κοινωνικοποιητικών φορέων. Μέσα από μια τέτοια προσπάθεια τα οφέλη θα ήταν ποικίλα και πολύπλευρα. Θα μπορούσαμε να αναφέρουμε σε κοινωνικό επίπεδο τη συλλογική προσφορά σε ιδρύματα για παιδιά, για ηλικιωμένους, για τη βοήθεια απεξάρτησης από εθιστικές ουσίες πάσης φύσεως, για παροχή ανθρωπιστικής βοήθειας σε ομάδες που χρήζουν βοήθειας. Από την άλλη πλευρά, το άτομο ως μεμονωμένη μονάδα της κινητοποίησης δυνητικά θα αισθανόταν την ηθική ικανοποίηση που διακατέχει τον άνθρωπο που οικιοθελώς, από εσωτερική ανάγκη και όχι εξωτερικό εξαναγκασμό, προσφέρει στο συνάνθρωπο.

Ας αναφερθεί παρενθετικά και συμπερασματικά αλλά σίγουρα βαρυσήμαντα πως η άμβλυνση της κοινωνικής αδιαφορίας κρίνεται θεμελιακή ανάγκη και για την ενεργό συμμετοχή των πολιτών στα κοινά, αφού η αποχή και η αδιαφορία οποιοδήποτε συνιστά απώλεια για τη συμμετοχική πολιτειακή διαδικασία.

Έτσι ως συμπέρασμα, απόσταγμα της συλλογιστικής που αναπτύχθηκε, ας συμμεριστούμε την άποψη που κάποτε ο Μάνος Χατζηδάκης διατύπωσε: «Όταν βλέπεις το τέρας και δεν τρομάζεις, δηλαδή δεν δραστηριοποιείσαι, να ανησυχείς, γιατί ίσως έχεις αρχίσει να του μοιάζεις».

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Καλείται στο Βήμα η Έφηβος Βουλευτής από το 2ο Τμήμα της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων Φωτοπούλου Χρυσάνθη από το Νομό Αχαΐας.

(Χειροκροτήματα)

ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Αχαΐας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κύριοι Υπουργοί, συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, ως εισηγήτρια της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, του Τμήματος Β΄, καταθέτω στο Σώμα τα θέματα που μας απασχόλησαν τις δύο προηγούμενες ημέρες.

Τα θέματα που κυριάρχησαν ήταν ο ρατσισμός, με τις διάφορες μορφές που έχει, τα ναρκωτικά, τα παιδιά με αναπηρίες, το περιβάλλον, αλλά και η κακοποίηση παιδιών και η ενδοοικογενειακή βία. Η σκληρή αλήθεια είναι μία: Η κοινωνία μας βρίσκεται σε περίοδο παρακμής και καθημερινά καταρακυλάει. Όμως η ελπίδα δεν έχει χαθεί. Μέσα από τις σκέψεις και τις απόψεις μας εκφράσαμε πως η συνέχεια αυτού του τόπου μπορεί να είναι καλύτερη. Με τη σωστή ενημέρωση αλλά κυρίως με τη σωστή παιδεία ο κοινωνικός ρατσισμός σε όλες τις μορφές μπορεί να δεχθεί ένα ισχυρό πλήγμα, τα παιδιά με αναπηρία να κερδίσουν κι αυτά μια θέση στη σημερινή κοινωνία.

Χαρακτηριστικότερο είναι το παράδειγμα των πρόσφατων Παραολυμπιακών Αγώνων στους οποίους η χώρα μας κέρδισε τη μεγαλύτερη συγκομιδή μεταλλίων από ποτέ άλλοτε. Όλες οι κοινωνικές ομάδες αξίζουν κάτι καλύτερο. Γιατί είναι ανεπίτρεπτο σε μια χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης να υπάρχει κακοποίηση και εκμετάλλευση παιδιών. Γιατί δεν αντέχουμε να βλέπουμε άλλους νέους της ηλικίας μας να βυθίζονται στο βούρκο των ναρκωτικών, όπως επίσης και να υστερούμε σε θέματα ανθρωπιάς και κοινωνικής αλληλεγγύης. Η δύναμη βρίσκεται στα χέρια μας και σαν μελλοντικοί πολίτες αυτής της χώρας έχουμε ήδη συνειδητοποιήσει πως το αύριο θα είμαστε εμείς που θα το διαμορφώσουμε.

Η κοινωνία εξελίσσεται και μαζί με αυτήν και οι απόψεις των νέων. Ο ρόλος μας πρέπει να είναι καθοριστικός. Εμείς είμαστε αυτοί που θα δείξουμε το σωστό παράδειγμα για ένα καθαρό και λαμπρό μέλλον. Να δεχθούμε τα σωστά παραδείγματα και να μην βυθιστούμε στην παραπληροφόρηση και στις λανθασμένες πηγές του Διαδικτύου και των μέσων μαζικής ενημέρωσης. Ας αναλογιστούμε όλοι τις ευθύνες μας και ας κατανοήσουμε πως η ουσία είναι να δώσουμε νόημα στη συνέχεια, που θα είμαστε εμείς. Το όραμα των νέων πρέπει να εισακουστεί. Εξάλλου τα γερά θεμέλια μιας χώρας βρίσκονται στην κοινωνία της και όλοι μπορούμε να πιστέψουμε πως η χώρα που ανέδειξε την έννοια της κοινωνίας μπορεί να την επαναφέρει στην αρχική της θέση. Γιατί είναι κρίμα να ζούμε στην ωραιότερη χώρα του κόσμου και να είμαστε εμείς οι ίδιοι που θα την καταστρέψουμε. Απλά σκεφθείτε πόσο υπέροχο φυσικό περιβάλλον και πλούτο

έχει η Ελλάδα κι εμείς το φθείρουμε και το αφήνουμε να αργοπεθαίνει.

Δεν θέλω να φανώ απαισιόδοξη. Αντιθέτως, πιστεύω στη δύναμη του ελληνικού λαού και στη δικιά μας. Πιστεύω σ' ένα καλύτερο αύριο και στην προοπτική ότι οι προτάσεις μας θα εισακουστούν από τους Προέδρους των κομμάτων οι οποίοι θα λάβουν υπόψη τους πως διψάμε για μια καλύτερη κοινωνία, ένα κοινωνικό σύνολο το οποίο θα είναι ανταγωνιστικό σε σχέση με τις υπόλοιπες χώρες. Η ελπίδα γι' αυτή την κοινωνία δεν πεθαίνει ποτέ, όσο θα υπάρχουν οι νέοι για να υπενθυμίζουν σε όλους πως υπάρχει και συνέχεια.

Κλείνοντας θα ήθελα να εκφράσω τη βαθιά χαρά μου που μου δόθηκε η ευκαιρία να παρευρίσκομαι σ' αυτό το ναό της Δημοκρατίας και να ευχηθώ αυτός ο σπουδαίος θεσμός της Βουλής των Εφήβων να συνεχιστεί και ελπίζω πως από εδώ και στο εξής η κοινωνία μας αλλά και η χώρα μας γενικότερα θα κάνουν το μεγάλο βήμα προς τα εμπρός.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Αγαπητές και αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν ο Υφυπουργός Αθλητισμού κ. Γιάννης Ιωαννίδης...

(Χειροκροτήματα)

...ο Πρέσβης της Κύπρου κ. Γεωργής...

(Χειροκροτήματα)

...και οι συνάδελφοι Βουλευτές κ. Απόστολος Σταύρου, κ. Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά, κ. Νικόλαος Καντερές, κ. Αθανάσιος Μπούρας, κ. Μανώλης Κεφαλογιάννης, κ. Κώστας Γείτονας και κ. Σουλβάνα Ράππη, οι οποίοι βρίσκονται στα αριστερά μου.

(Χειροκροτήματα)

Ο Καθηγητής κ. Γεώργιος Κασιμάτης μέλος του ΔΣ του Ιδρύματος της Βουλής και ο Ζωγράφος κ. Αχιλλέας Δρούγκας μέλος της Επιτροπής Τέχνης της Βουλής.

(Χειροκροτήματα)

Καλώ στο Βήμα τον Έφηβο Βουλευτή Χρήστο Τσώλα από το Νομό Άρτας, Εισηγητή από την Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης.

(Χειροκροτήματα)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΣΩΛΑΣ (Νομός Άρτας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αξιότιμοι Έφηβοι Βουλευτές, ως Έφηβος Βουλευτής στην Επιτροπή Δημόσιας

Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης αποφάσισα να μιλήσω για το σωφρονιστικό σύστημα της Ελλάδας, για την προετοιμασία των κρατουμένων και την κοινωνική τους επανένταξη.

Η έννοια της κοινωνικής επανένταξης είναι πολυσήμαντη και μπορεί να κλιμακωθεί από την απλή δημιουργία ενός πλέγματος κοινωνικών σχέσεων που θα παρεμπόδιζαν την υποτροπή του εγκληματία –εν παραδείγματι, η επαγγελματική αποκατάσταση- έως την επίτευξη όρων για οικειοθελή συμμόρφωση με τις κοινωνικές αξίες και τη λήψη αναγκαστικών μέτρων για την αναμόρφωση της προσωπικότητάς του, δηλαδή την εκρίζωση του συστήματος αξιών που έχει υιοθετήσει ο εγκληματίας και την αντικατάστασή του με το σύστημα των συμβατικών κοινωνικών κανόνων.

Για τη λειτουργία και τους στόχους του σωφρονιστικού συστήματος υπάρχουν διχογνωμίες με παρελθόν, παρόν και, όπως φαίνεται, με μέλλον. Σύμφωνα με μία από τις απόψεις που κυριαρχούν, στόχος του σωφρονιστικού συστήματος αποτελεί η αναμόρφωση της προσωπικότητας των κρατουμένων και η ομαλή επανένταξή τους στο κοινωνικό σύνολο.

Άλλοι πάλι, πιο ολιγαρκείς, υποστηρίζουν ότι στόχος του είναι είτε η παροχή στον κρατούμενο δυνατότητας για νομοταγή ζωή στο μέλλον, είτε η δίκαιη τιμωρία του για το έγκλημα που έκανε. Ως παράλληλος σκοπός, εξάλλου, προστίθεται ο περιορισμός της προσβολής της ελευθερίας του κρατουμένου ως το αναγκαίο ποινικό όριο.

Η φυλακή, ως θεσμός, προσπαθεί να συνδυάζει τους πιο αντιφατικούς στόχους, όπως την προετοιμασία των κρατουμένων, με απώτερο στόχο την κοινωνική τους επανένταξη, την τήρηση της τάξης και της ασφάλειας, μαζί με την προσπάθεια ανάπτυξης της προσωπικής ευθύνης, τη βελτίωση και την αποκατάσταση του κρατουμένου, ενώ η ετικέτα και το στίγμα τον ακολουθεί και το κοινωνικό σύνολο τον απορρίπτει.

Οι ελληνικές φυλακές σήμερα χαρακτηρίζονται από στενότητα χώρου, έλλειψη κτιριακής λειτουργικότητας και έλλειψη αυστηρού διαχωρισμού των κρατουμένων. Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια ο περισσότερος χρόνος των εγκλειστων παραμένει κενός και ανεκμετάλλετος, ενώ τα όποια προγράμματα εφαρμόζονται, απευθύνονται συνήθως σ' ένα μικρό αριθμό κρατουμένων και συχνά είτε διακόπτονται είτε δεν έχουν συνέχεια.

Άμεση συνέπεια των όσων προαναφέρθηκαν αποτελεί η πλήρης αποδιοργάνωση της προσωπικότητας του κρατουμένου, η επαγγελματική και η οικονομική του κατάρρευση, ο κλονισμός των σχέσεών του με το οικογενειακό του περιβάλλον, υποτροπή μετά την έξοδό του από τη φυλακή και πολλά άλλα.

Για να πετύχει η επανακοινωνικοποίηση, πρέπει ο κρατούμενος να θεωρηθεί ως υποκείμενο-συστατικό της κατάστασης και όχι σαν αντικείμενό της. Άλλωστε, δεν πρέπει να αγνοείται το γεγονός ότι ο ίδιος ο κρατούμενος αναμορφώνεται, κοινωνικοποιείται και επανεντάσσεται. Η προετοιμασία και η αγωγή είναι δικαιώματα του έγκλειστου. Η φυλακή δεν πρέπει να επιβάλλεται σαν μία συνεχιζόμενη εξαιρετική κατάσταση, κάτι δηλαδή σαν κηρυγμένος κοινωνικός πόλεμος.

Το γεγονός ότι οι ελευθερίες είναι κατά κάποιο τρόπο ορισμένες, δεν σημαίνει ότι η αξία του ανθρώπου και η ανάπτυξη της προσωπικότητάς του στερούνται κάθε περιεχομένου. Με βάση όσα προαναφέρθηκαν, φανερό είναι ότι η προετοιμασία του κρατουμένου για την κοινωνική του επανένταξη είναι ιδιαίτερα δύσκολη.

Για το λόγο αυτό θεωρούμε ότι απαραίτητη είναι η άμεση εφαρμογή του κώδικα βασικών κανόνων μεταχείρισης κρατουμένων, ώστε να λειτουργήσουν οι σημαντικοί νέοι θεσμοί που προβλέπονται σ' αυτόν.

Οι κρατούμενοι έχουν το δικαίωμα για την καλύτερη διαβίωση και λειτουργικότητα της φυλακής. Αυτό μπορεί να γίνει, εάν στους φυλακισμένους υπάρξει αύξηση του αριθμού του εξειδικευμένου προσωπικού, όπως κοινωνικών λειτουργών, ψυχολόγων, κοινωνιολόγων και άλλων ειδικοτήτων, με στόχο το χειρισμό των αναγκών και των προβλημάτων των κρατουμένων, τη βελτίωση της διαβίωσής τους και τέλος, την καλύτερη προετοιμασία των κρατουμένων για την κοινωνική τους επανένταξη.

Χρειάζεται πρακτική υποστήριξη των κρατουμένων σε ποικίλα θέματα, για τα οποία υπάρχει ανάγκη πληροφόρησής τους, όπως για παράδειγμα για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους ως κρατούμενων.

Απαιτείται επέκταση της κοινωνικής υπηρεσίας όλων των φυλακών, γιατί οι ανάγκες είναι πολλές, το έργο είναι επίμονο και ο φόρτος εργασίας μεγάλος.

Χρειάζεται ευαισθητοποίηση της κοινωνίας, ώστε να κατανοήσει το κοινωνικό πρόβλημα που δημιουργούν τα στερεότυπα, οι προκαταλήψεις και ο κοινωνικός αποκλεισμός απέναντι στους κρατουμένους και τα προφυλακισμένα άτομα, με στόχο την αλλαγή στάσης και συμπεριφοράς απέναντί τους.

Ειδικά για τους τοξικομανείς κρατούμενους, προτείνεται θεραπευτική αντιμετώπιση με στόχο την απεξάρτησή τους, γεγονός το οποίο αναμφισβήτητα θα έχει θετικό αποτέλεσμα και στις διαδικασίες επανένταξής τους.

Η φυλακή στοχεύει, τελικά, σε έναν αδύνατο στόχο, να βελτιώσει αυτούς που διαφθείρει, να προστατεύσει την κοινωνία, κατασκευάζοντας εγκληματίες με τα μεστά αντιφάσεων μηνύματα που εκπέμπει βελτιώνοντας ενώ στιγματίζει, εντάσσοντας ενώ απορρίπτει, επανακοινωνικοποιώντας ενώ κακοποιεί. Δεχόμενος τα αλληλοσυγκρουόμενα αυτά μηνύματα, ο έγκλειστος βιώνει την αφόρητη εμπειρία ενός χαμένου παιχνιδιού, που τον εγκλωβίζει σε μία αδιέξοδη κατάσταση. Η λογική κάθε στάσης, κάθε εξέγερσης μέσα στη φυλακή, που ταλανίζει κατά καιρούς την κοινή γνώμη, γίνεται αλλιώς κατανοητή, εάν ενταχθεί μέσα στη λογική αυτού του χαμένου παιχνιδιού.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Έφηβοι Βουλευτές, από τα άνω θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση οι γονείς σας, καθώς και καθηγητές που ήρθαν εδώ για να σας καμαρώσουν.

Επίσης, είναι μαζί μας ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, ο κ. Γεώργιος Καρατσαφέρης.

(Χειροκροτήματα)

Ολοκληρώθηκε ο κύκλος των εισηγήσεων από τις Διαρκείς Επιτροπές και τώρα εισερχόμεθα στον κατάλογο των ομιλητών.

Καλώ στο Βήμα τον Έφηβο Βουλευτή Γεωργουλέα Παναγιώτη από τη Β' Αθηνών και το 2ο Τμήμα της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΟΥΛΕΑΣ (Β' Αθηνών): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κυρίες και κύριοι Υπουργοί, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, ως έφηβος και μέλος διαφόρων κοινωνικών ομάδων, αποφάσισα να αναφερθώ στον τεράστιο κίνδυνο που διατρέχουν οι νέοι από την άμεση αποδοχή πληροφοριών από διάφορες πηγές, οι οποίες πολλές φορές είναι αναξιόπιστες, όπως τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, η οικογένεια, φίλοι και γνωστοί, διάφορα βιβλία, ακόμη και διαφημιστικά φυλλάδια και την αποδοχή τους ως δεδομένα.

Κάποιοι άνθρωποι, όπως διάφοροι καλλιτέχνες, λόγω των απόψεών τους, αλλά και κυρίως λόγω της προβολής τους γίνονται πρότυπα για εμάς τους νέους, με αποτέλεσμα πολλές φορές να μας κατευθύνουν σύμφωνα με τα δικά τους συμφέροντα, όπως για παράδειγμα είναι η προσπάθεια κατάργησης των παρελάσεων των σχολείων. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα τη δημιουργία λανθασμένων κοινωνικών προτύπων, κάτι το οποίο φυσικά συνεπάγεται τη δημιουργία

χαρακτήρων που στερούνται από αρετές.

Το σημαντικότερο, όμως, αποτέλεσμα της άκριτης αυτής αποδοχής πληροφοριών, σύμφωνα με τη δική μου άποψη, είναι ότι οι νέοι σήμερα φθάσαμε στο σημείο να μην εξασκούμε καθόλου την κριτική ικανότητά μας. Αποτέλεσμα είναι η δημιουργία αδύνατων χαρακτήρων, οι οποίοι δεν έχουν ούτε τη δυνατότητα να αμυνθούν από οποιαδήποτε εξωτερική απειλή, αλλά ούτε και επιχειρηματολογία, πράγμα το οποίο είναι απαραίτητο για άτομα σε ηγετικές θέσεις τόσο στον ιδιωτικό τομέα, όπως σε διευθυντές επιχειρήσεων, όσο και στον πολιτικό.

Εάν, λοιπόν, η κοινωνία καταφέρει να μειώσει –διότι η έλλειψη κριτικής ικανότητας υπάρχει σχεδόν σε όλα τα άτομα της ηλικίας μου- ή, ακόμη καλύτερα, να εξαφανίσει εντελώς το πρόβλημα, θα καταφέρει να δημιουργήσει νέους οι οποίοι θα έχουν τα δικά τους πιστεύω, τις προσωπικές τους απόψεις πάνω στα προβλήματά τους, ανθρώπους που δεν θα επηρεάζονται από τις απόψεις κάθε κακόβουλου που κοιτάζει μονάχα το προσωπικό του συμφέρον, αδιαφορώντας για το κοινωνικό σύνολο, πολιτικούς με άποψη, δυναμικότητα, συλλογική ευθύνη και πάνω από όλα, πολιτικούς που δεν θα θέτουν ως στόχο να γεμίσει η τσέπη τους, αλλά να γεμίσει η ζωή των ανθρώπων.

Αν καταφέρουμε κάτι τέτοιο λοιπόν, πιθανόν θα βρεθούν λύσεις για σοβαρά κοινωνικά προβλήματα, οικονομικά, πολιτικά και οικολογικά.

Ύστερα από συζήτηση με τα μέλη της επιτροπής μου αποφάσισα να προτείνω τα εξής. Σε ό,τι αφορά την κοινωνία, πιστεύω ότι οι ειδήσεις θα πρέπει να παρουσιάζονται με απλή αναφορά του θέματος και όχι με ανάλυση μέσω παραθύρων όπως γίνεται τώρα. Έτσι οι νέοι θα σχηματίζουν τις δικές τους απόψεις και δεν θα επηρεάζονται από απόψεις ανθρώπων που βασίζονται σε προσωπικά συμφέροντα.

Σε ό,τι αφορά την πολιτεία θα πρέπει να αφιερωθούν λίγες διδακτικές ώρες από τα σχολεία σε ασχολίες ή προγράμματα τα οποία θα βοηθούν στην καλλιέργεια και ανάπτυξη της κριτικής ικανότητας των μαθητών. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μέσω του σχολιασμού πραγματικών ή φανταστικών προβλημάτων στην τάξη και οι μαθητές να πρέπει να εκφράσουν τις ιδέες τους ή να προτείνουν λύσεις. Επιπλέον θα πρέπει να αλλάξει ο τρόπος διεξαγωγής των μαθημάτων στα σχολεία ώστε να προωθούνται η σκέψη και οι γνώσεις και όχι η αποστήθιση. Επιπροσθέτως πρέπει να κατανοήσουμε όλοι μας ότι οι αξίες που πρέπει να μας γίνουν βίωμα καθ' όλης της σχολικής μας πορείας οι οποίες θα μας συνοδεύουν στο υπόλοιπο της ζωής μας, θυσιάζονται στο

βωμό των Πανελληνίων Εξετάσεων και των γνωστικών ικανοτήτων που αυτές προϋποθέτουν

Τέλος η οικογένεια κατέχει σημαντικό ρόλο στην πνευματική καλλιέργεια των παιδιών. Στο δύσκολο αυτό έργο τους λοιπόν, μπορεί να βοηθήσει η πολιτεία μέσω διαφόρων ενημερώσεων προς τους γονείς.

Κλείνοντας θέλω να επισημάνω ότι για εμάς τους νέους η έλλειψη κριτικής ικανότητας μας καθιστά χειραγωγήσιμους και παθητικούς δέκτες, απέναντι σε οτιδήποτε μας περιβάλλει. Εν αντιθέσει, η καλλιέργειά της σχετίζεται με την ποιότητα ζωής που όλοι έχουμε σκεφθεί να ζήσουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρίνα Πανηγυράκη από το Νομό Χανίων, από την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

(Χειροκροτήματα)

MARINA ΠΑΝΗΓΥΡΑΚΗ (Νομός Χανίων): Κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κύριοι Βουλευτές, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές. Κατ' αρχήν ήθελα να ευχαριστήσω τους υπεύθυνους που μας έδωσαν την ευκαιρία μέσω αυτού του θεσμού να ακουστεί τη φωνή των νέων. Χθες σκεφτόμουν να γράψω μία έκθεση με φροντιστηριακά πρότυπα. Αποφάσισα όμως τελικά να μη χρησιμοποιήσω τυποποιημένες σκέψεις και εκφράσεις από αυτές που μας δίνουν στα φροντιστήρια και στα σχολεία για να περάσουμε τις Πανελλαδικές Εξετάσεις, ιδέες και απόψεις που αρκετές φορές δεν μας αντιπροσωπεύουν και οδηγούν στον περιορισμό και την τυποποίηση της σκέψης, του πνεύματος, της κρίσης μας.

Θα μπορούσε να παρατηρήσει κανείς ότι είναι ευκολότερο σήμερα στα ελληνικά σχολεία να αποφοιτήσει κανείς παρά να μάθει. Ο ρόλος της παιδείας έχει χάσει την ουσία του. Διότι ο στόχος θα έπρεπε να είναι η ολόπλευρη και όχι η αποσπασματική ανάπτυξη του ατόμου η οποία θα οδηγούσε τους νέους να ζήσουν δημιουργικά και να τους παρέχει ουσιαστικά εφόδια για την μετέπειτα ζωή τους.

Δε φθάνει λοιπόν, μόνο η παροχή γνώσεων. Ακόμα και αν αυτές οι γνώσεις δεν είναι στείρες, δεν είναι αρκετές. Χρειάζεται μετά από την πολύχρονη εκπαίδευση ο μαθητής να αποκομίζει και πνευματικά οφέλη, ώστε να μπορέσει να διαμορφώσει αξιόλογο χαρακτήρα και προσωπικότητα.

Το κυριότερο όμως είναι μετά από την αποφοίτηση του νέου από τη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση και αργότερα από τα ΑΕΙ και Τ.Ε.Ι. να μπορέσει να αφομοιωθεί και επαγγελματικά σε μια δουλειά που τον ενδιαφέρει και όχι μετά από τόσα χρόνια εκπαίδευσης να μένει άνεργος διότι δεν τον απορρόφησε το σύστημα.

Εκτός από τα παραπάνω θα ήθελα να αναφερθώ όπως έγραψα και στην έκθεσή μου, στην έλλειψη του εκπαιδευτικού συστήματος όσον αφορά την καλλιτεχνική παιδεία. Μέσα από τη δημιουργία μιας πιο βαθιάς σχέσης με το θέατρο, τη μουσική και γενικότερα τις τέχνες, όχι μόνο θα διευρύνονταν οι ορίζοντες των μαθητών, αλλά θα ήταν και ένας τρόπος να εκφράζονται, να γίνονται πιο δημιουργικοί, να διατηρούν την ιδιαιτερότητά τους, να καλλιεργούν τη χαμένη φαντασία τους. Το σημαντικότερο όμως είναι ότι θα ήταν ένας τρόπος διαφυγής, μία ανάσα μέσα στο υπερφορτωμένο πρόγραμμα του σημερινά σκληρά εργαζόμενου Έλληνα μαθητή, ο οποίος έχει ελάχιστο έως ανύπαρκτο ελεύθερο χρόνο για τον εαυτό του.

Όπως έχει τραγουδήσει και ο Διονύσης Σαββόπουλος «Πώς να κρυφτείς από τα παιδιά; Έτσι και αλλιώς τα ξέρουν όλα» και σε κοιτάζουν με μάτια, με μάτια αισιόδοξα, φωτεινά, και όχι με παρωπίδες και συμβιβασμούς, μάτια που κλείνουν και ανοίγουν με εντολές, αλλά μάτια που κοιτάζουν ψηλά και αναζητούν την ελπίδα για κάτι καλύτερο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Το λόγο τώρα έχει η Έφηβος Βουλευτής Κουρεβέλη από το Νομό Σάμου και την Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων για τρία λεπτά.

(Χειροκροτήματα)

ΚΙΛΙΚΙΑ-ΘΕΟΧΑΡΙΣΤΗ ΚΟΥΡΕΒΕΛΗ (Νομός Σάμου): Κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κύριοι Υπουργοί, κύριοι Βουλευτές, συνάδελφοι Βουλευτές Έφηβοι, το θέμα στο οποίο θα αναφερθώ είναι για κάποιες από τις συνέπειες που προκύπτουν από τον πόλεμο.

Ο πόλεμος γίνεται για κάποιους σκοπούς, για τους οποίους σήμερα έχουν χάσει πολλοί άνθρωποι τη ζωή τους, άνθρωποι που υπάκουσαν στις διαταγές κάποιων που τον πόλεμο τον ήξεραν μόνο ως λέξη και όχι τι ήταν στην ουσία, που δεν είχαν και που δεν έχουν νιώσει την ανατριχίλα από τις σφαίρες που περνούν ξυστά από τα κορμιά τους, που δεν ήρθαν αντιμέτωποι μ' αυτό το θάνατο.

Εκτός απ' αυτές τις αθώες ζωές που χάθηκαν και που συνεχίζουν να χάνονται, οι συνεχείς

πόλεμοι προκαλούν προβλήματα στους ανθρώπινους οργανισμούς και στο περιβάλλον που, όσο περνούν τα χρόνια, αυτά όλο και μεγαλώνουν. Οι πυρηνικοί και χημικοί εξοπλισμοί, με τη ραδιενέργεια που εκπέμπουν, προκαλούν ζημιά σε μεγάλο ποσοστό του πληθυσμού στον πλανήτη μας. Πολλά παιδιά γεννιούνται παραμορφωμένα και πολλοί άνθρωποι πεθαίνουν από διάφορες ασθένειες. Επίσης, προκαλούν μολύνσεις στην ατμόσφαιρα, στις θάλασσες, στα ποτάμια και στις λίμνες, με αποτέλεσμα να πεθαίνουν πολλά ζώα και ψάρια, φέρνοντας έτσι σε κίνδυνο την αλυσίδα. Το σημαντικότερο πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε απ' αυτά τα χημικά είναι ότι επηρεάζουν πάρα πολύ την τρύπα του όζοντος.

Τέλος, θα ήθελα να επισημάνω ότι καλό θα ήταν να μειωθεί η χρήση τέτοιων εξοπλισμών, διότι εμείς οι ίδιοι καταστρέφουμε τον πλανήτη μας και εκτός απ' αυτό, να υπάρχει και ειρήνη μεταξύ των κρατών, γιατί η ειρήνη είναι πολύτιμη για τον άνθρωπο, αλλά ταυτόχρονα και για το περιβάλλον.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και για την τήρηση του χρόνου.

Το λόγο έχει τώρα η Έφηβος Βουλευτής Καφούρου Ελένη από τη Β΄ Περιφέρεια Πειραιώς και την Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, Παραγωγής και Εμπορίου, για τρία λεπτά.

(Χειροκροτήματα)

ΕΛΕΝΗ ΚΑΦΟΥΡΟΥ (Νομός Κυκλάδων): Έγινε κάποιο λάθος. Είμαι από το Νομό Κυκλάδων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συγγνώμη, έχει γραφτεί λάθος.

ΕΛΕΝΗ ΚΑΦΟΥΡΟΥ (Νομός Κυκλάδων): Δεν πειράζει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Το διορθώνουμε.

ΕΛΕΝΗ ΚΑΦΟΥΡΟΥ (Νομός Κυκλάδων): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αξιότιμα μέλη της Βουλής των Εφήβων, αγαπητοί συνάδελφοι, κυρίες και κύριοι, καταρχάς, θα ήθελα να ευχαριστήσω για την ευκαιρία που μου δίνετε σήμερα να εκθέσω τις απόψεις μου εδώ, μπροστά σε όλους, μιας και οι απόψεις των νέων δύσκολα παίρνονται στα σοβαρά.

Εκπροσωπώντας, αν όχι όλη την Ελλάδα, αλλά σίγουρα ένα αρκετά σημαντικό τμήμα της, θα ήθελα να κάνω μια νύξη πάνω σε ένα πρόσφατο και επίκαιρο θέμα που βασανίζει εδώ και δεκαεπτά ολόκληρους μήνες το νησί της Σαντορίνης. Όπως προείπα, εδώ και δεκαεπτά μήνες, τα κρυστάλλινα και πεντακάθαρα νερά της Καλντέρας βάφτηκαν από πετρέλαιο και άλλα επιβλαβή για

τα νερά μας και το περιβάλλον γενικότερα, χημικά υγρά. Η περιοχή στην οποία ρίχτηκε και βυθίστηκε το «Διαμάντι της Θάλασσας», εξαιτίας της ανευθυνότητας και της επιπολαιότητας, έχει μολυνθεί τόσο, ώστε να αποτελεί άμεσο κίνδυνο για τον άνθρωπο.

Το λιμάνι του νησιού μας μέρα με τη μέρα μετατρέπεται σε σύγχρονο σκουπιδότοπο αντικειμένων που αναδύονται από το ναυάγιο, καθώς και των χημικών υγρών των ηλεκτρικών συσκευών που βρίσκονται βυθισμένα μαζί με το πολυδιαφημισμένο πλέον «Sea Diamond».

Αυτό που με ανησυχεί περισσότερο είναι η αδιαφορία του κράτους και της πολιτείας όσον αφορά την ατομική βόμβα -γιατί για ατομική βόμβα πρόκειται- που βρίσκεται κολλημένη στα νερά μας ενάμισι χρόνο και πλήττει τις ζωές μας. Ίσως ο κίνδυνος να μην είναι άμεσος, ωστόσο, οι επιπτώσεις της ταχύτατης αυτής μόλυνσης θα επηρεάσουν, γρηγορότερα απ' όσο πιστεύουμε, τις ζωές μας.

Ξεκινώντας από τη νησί μας, όπου η οικολογική καταστροφή είναι εμφανής, θα επηρεαστεί σιγά-σιγά όλη η Μεσόγειος και στη συνέχεια, όλες οι θάλασσες, όλες οι παραλίες, όλες οι ακρογιαλιές.

Οι προσπάθειες των συμπολιτών μου για την ανέλκυση του πλοίου δεν αποφέρουν καρπούς. Εισπράτουμε αδιαφορία και απραξία. Δεν αγωνιζόμαστε μόνο για το δικό μας αύριο, αλλά και για το δικό σας. Γιατί, όπως προανέφερα, οι επιπτώσεις της μόλυνσης των υδάτων επηρεάζουν σε αρχικό στάδιο εμάς, τους κατοίκους της Σαντορίνης, δηλαδή. Κάθε μέρα απραξίας, όμως, που περνάει είναι καταστροφική για όλους μας.

Αυτό, λοιπόν, που τόσο ευγενικά απαιτούμε είναι η προσοχή σας πάνω στο θέμα του ναυαγίου και την ανέλκυσή του, αν και καθυστερημένα, από το βυθό της θρυλικής Καλντέρας.

Ας μην αφήσουμε, λοιπόν, κάποιους ασυνείδητους να αποκαλούν το ναυάγιο ειρωνικά «εθνικό κειμήλιο». Δεν είναι τιμή μας, αλλά ούτε και δική σας, διότι το περιβάλλον το κληρονομήσαμε από τους προγόνους μας και οφείλουμε να το παραδώσουμε στα παιδιά μας ως έχει, αν όχι καλύτερο. Γι' αυτό σας ζητάμε να μη διαψεύσετε τις ελπίδες μας για ένα καλύτερο και υγιές αύριο, να μην κατατροπώσετε τα όνειρά μας. Απλά βοηθήστε μας. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Κάκου Σοφία, από το Νομό Κιλκίς και από την Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων για τρία λεπτά.

(Χειροκροτήματα)

ΣΟΦΙΑ ΚΑΚΟΥ (Νομός Κιλκίς): Κύριε Πρόεδρε της Βουλής, μέλη της Βουλής των Εφήβων, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές. Πρώτα απ' όλα θα ήθελα να εκφράσω τη χαρά μου που βρίσκομαι εδώ και μου δίνεται η ευκαιρία να μοιραστώ μαζί σας μερικές από τις ανησυχίες μου για το μέλλον.

Είναι αναμφισβήτητο ότι η κοινωνία μαστίζεται από διάφορα προβλήματα, τα οποία οδηγούν σε κοινωνική οπισθοδρόμηση. Ένα από τα σημαντικότερα είναι η ανεργία και οι δύσκολες συνθήκες εργασίας. Σίγουρα οι περισσότεροι, αν όχι όλοι, προβληματιζόμαστε για το μέλλον μας, συνειδητοποιώντας την κατάσταση που επικρατεί γύρω μας.

Πού να πρωτοαναφερθώ; Στο γεγονός ότι δύο στους δέκα Έλληνες είναι άνεργοι; Βέβαια, αφού όπως είναι φανερό, τα έσοδα του κράτους πηγαίνουν στην ενίσχυση του κεφαλαίου και όχι των εργαζόμενων, με αποτέλεσμα οι απλοί πολίτες να μην μπορούν να αναβαθμίσουν το επίπεδο ζωής τους.

Ζούμε σε μια εποχή όπου ο πλούσιος γίνεται πλουσιότερος και ο φτωχός φτωχότερος. Τι και αν σπουδάζουμε, τι και αν μοχθούν οι γονείς μας για να μας εξασφαλίσουν ένα καλύτερο μέλλον; Στο τέλος, ένα μεγάλο ποσοστό από εμάς θα καταλήξουμε άνεργοι ή στην καλύτερη περίπτωση υποαπασχολούμενοι και κακοπληρωμένοι. Άλλωστε δεν είναι λίγοι οι νέοι που έχουν φοιτήσει στα καλύτερα πανεπιστήμια και έχουν αυτήν την κατάληξη. Επόμενο είναι, λοιπόν, οι ψυχές μας να διακατέχονται από συναισθήματα απογοήτευσης και πίκρας για τις προσπάθειες που έχουμε καταβάλλει ή που θα καταβάλλουμε.

Μην αναρωτιέστε, λοιπόν, γιατί η νεολαία δεν ασχολείται με τα πολιτικά, μην αναρωτιέστε γιατί είναι βίαιη και επιθετική. Είναι γιατί έχουμε αγανακτήσει να ακούμε υποσχέσεις που δεν θα πραγματοποιηθούν ποτέ, λόγια του αέρα. Δεν είναι αυτά τα όνειρά μας για το μέλλον.

Ακούμε συνεχώς ότι είμαστε η γενιά των 700 ευρώ. Επόμενο είναι, λοιπόν, πολλοί από εμάς να αναζητήσουμε εργασία σε άλλες χώρες, ανεξάρτητα από το μορφωτικό μας επίπεδο που έτσι και αλλιώς συνεχώς υποβαθμίζεται.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ**).

Ένας άλλος παράγοντας που εντείνει το πρόβλημα της ανεργίας είναι η ανεξέλεγκτη λαθρομετανάστευση. Επικρατεί εκμετάλλευση, αφού για πολλούς εργοδότες οι λαθρομετανάστες αποτελούν φτηνά εργατικά χέρια. «Θα πάρω τον αλλοδαπό στη δουλειά μου, γιατί δεν

καταλαβαίνει και θα τον πληρώνω λιγότερο».

Αν πραγματικά ενδιαφέρεστε για μια κοινωνία με υγιές περιεχόμενο, χωρίς εκδηλώσεις παθογένειας, όπως βία, εγκληματικότητα, ναρκωτικά, εάν πραγματικά ενδιαφέρεστε για το μέλλον και τη διάσωση των ονείρων μας, φροντίστε να πράξετε κάτι ουσιαστικό. Άλλωστε εσείς οι ίδιοι είστε αυτοί που λέτε ότι εμείς είμαστε το μέλλον. Ποιο μέλλον; Αυτό της εκμετάλλευσης, της ανεργίας, των αδικιών, της περιθωριοποίησης; Έχετε αναρωτηθεί ποτέ πόσοι άνθρωποι αντιμετωπίζουν προβλήματα επιβίωσης και υγείας, εξαιτίας της ανεργίας και των άθλιων συνθηκών εργασίας; Και σαν να μην έφθανε αυτό, ολοένα αυξάνονται οι τιμές σε βασικά είδη διατροφής.

Είναι δικαίωμα του καθενός να έχει μια αξιοπρεπή εργασία και ζωή, ώστε να μπορεί να ανταπεξέρχεται στις στοιχειώδεις ανάγκες του. Αλήθεια, πόσο πιστεύετε ότι μπορεί ακόμη να αντέξει η ελληνική κοινωνία τη στέρηση αυτού του δικαιώματος;

Προτάσεις βέβαια υπάρχουν για την αντιμετώπιση του προβλήματος της ανεργίας, αρκεί να υπάρχει η ανάλογη θέληση για την υλοποίησή τους. Πρώτα απ' όλα, πρέπει να υπάρχει αξιοκρατία σε όλους τους εργασιακούς τομείς και κριτήρια να είναι τα προσόντα και η διάθεση προσφοράς και όχι η καταγωγή, το φύλο ή των χρώμα. Επίσης, το κράτος θα πρέπει, με αναπροσαρμογή της οικονομικής πολιτικής, να δημιουργήσει νέες θέσεις εργασίας, αντί να παραμένει αμέτοχο, όταν πολλές θέσεις χάνονται καθημερινά, δείχνοντας ιδιαίτερη φροντίδα για τους νέους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της Εφήβου Βουλευτού).

Τελειώνω εδώ με την ευχή ότι θα λάβετε υπόψη σας κάποια από τα πράγματα που ακούστηκαν, δίνοντας την προσοχή που χρειάζεται. Άλλωστε δεν ήρθαμε εδώ για να μιλήσουμε με εξεζητημένα λόγια, αλλά για να ακουστεί η φωνή μας με την ελπίδα να πραγματοποιηθούν τα όνειρά μας. Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Καλώ στο Βήμα την Έφηβο Βουλευτή Ντόντου Ελένη από το Νομό Λάρισας και από την Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, το δεύτερο τμήμα.

(Χειροκροτήματα)

ΕΛΕΝΗ ΝΤΟΝΤΟΥ (Νομός Λάρισας): Κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κύριοι Βουλευτές, αγαπητοί συνάδελφοι, πριν ξεκινήσω την τοποθέτησή μου, θα ήθελα κι εγώ με τη σειρά μου να εκφράσω τη χαρά μου που βρίσκομαι σε τούτο εδώ το Βήμα, Βήμα δημοκρατίας και πολιτισμού κι έχω την ευκαιρία να μοιραστώ τους προβληματισμούς μου με νέους και νέες από όλη τη χώρα.

Ένα κοινωνικό πρόβλημα, που ταλανίζει την κοινωνία μας και θα ήθελα να μιλήσω γι' αυτό,

είναι η βία και κατ' επέκταση η εγκληματικότητα.

Η βία και η εγκληματικότητα στις μέρες μας σε παγκόσμια κλίμακα είναι ένα σοβαρό κοινωνικό πρόβλημα, που μαρτυρεί περίτρανα την ηθική κρίση της εποχής μας και τον εκφυλισμό των κοινωνιών. Πιστοποιεί το πώς ο σύγχρονος άνθρωπος έχει χάσει την ανθρωπιά του κι έχει καταντήσει σκληρός και ανελέητος απέναντι στο συνάνθρωπο.

Το πιο ανησυχητικό είναι ότι σήμερα η εγκληματικότητα έχει διαδοθεί κυρίως στα νεαρά άτομα. Νέοι που θα έπρεπε να διοχετεύουν τις δραστηριότητές τους σε έργα δημιουργικά και να οικοδομούν ένα λαμπρό μέλλον, συχνά εκδηλώνουν το δυναμισμό και τον ενθουσιασμό τους σε πράξεις βίας, σε ενέργειες εγκληματικές.

Τα αίτια που κυρίως ωθούν τον άνθρωπο στη βία είναι κοινωνικά και ψυχολογικά.

Είναι γεγονός πως ο εγκληματίας, κατά κύριο λόγο, γίνεται. Δεν γεννιέται. Θα λέγαμε πως το έγκλημα δεν το γεννά η μάνα, αλλά η ίδια η κοινωνία.

Ακόμη, διάφορες ψυχασθένειες και νευρώσεις, όπως και αισθήματα μειονεξίας, προκαλούν συχνά την αντικοινωνική συμπεριφορά και τις εγκληματικές πράξεις.

Επιπρόσθετα, τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης προβάλλουν σήμερα εμφατικά λαθεμένα πρότυπα ζωής, υπερτονίζοντας την αξία των υλικών αγαθών και της οικονομικής δύναμης.

Μέσα στα κοινωνικά αίτια πρέπει να αναφερθεί ακόμη και η έλλειψη σωστού οικογενειακού περιβάλλοντος. Πολλά από τα άτομα που εγκληματούν ή πήραν λαθεμένη διαπαιδαγώγηση ή δεν γνώρισαν τη στοργή και το ενδιαφέρον των γονέων. Οι τραυματικές εμπειρίες που αποκομίζουν από ένα νοσηρό οικογενειακό περιβάλλον, γίνονται αργότερα αίτια για έκτροπες πράξεις.

Αναμφίβολα, οι συνέπειες αυτού του φαινομένου είναι τεράστιες.

Κατ' αρχάς, διαταράσσονται οι ομαλές κοινωνικές σχέσεις και η κοινωνική ισορροπία. Τα άτομα δεν μπορούν να συνυπάρξουν αρμονικά και να συνεργαστούν για την πρόοδο τη δική τους και της κοινωνίας. Επικρατεί η καχυποψία και η κρίση εμπιστοσύνης ανάμεσα στους ανθρώπους.

Ακόμη, εξαφανίζεται κάθε μορφή ηθικής από τον κόσμο. Οι αξίες υποβιβάζονται. Η ζωή μας υποβαθμίζεται και προδιαγράφεται προβληματική για το μέλλον.

Για την αντιμετώπιση αυτό του προβλήματος, που έχει πλέον παγκόσμια διάσταση, επιβάλλεται η διεθνής συνεργασία, η οποία θα αποβλέπει στην πρόληψη και πάταξη της βίας και της εγκληματικότητας.

Παράλληλα, θα πρέπει να θεσπιστεί αυστηρή νομοθεσία και να επιβάλλονται αυστηρές κυρώσεις στους δράστες.

Βέβαια, τα όποια κατασταλτικά μέτρα δεν λύνουν το πρόβλημα. Κάθε μέτρο που χτυπάει το αποτέλεσμα και όχι τη ρίζα του κακού, δεν είναι επαρκές. Βέβαια, χρειάζονται οπωσδήποτε και τα μέτρα αυτά. Πρέπει, όμως, να είναι συνδυασμένα με μία γενικότερη προσπάθεια για την εκρίζωση του κακού. Και η προσπάθεια σημαίνει αγώνας για μία άλλη κοινωνική πραγματικότητα, μακριά από ανταγωνισμούς, αδικίες και υποκρισίες.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Καλώ στο Βήμα την Έφηβο Βουλευτή Ζαφειροπούλου Ευθαλία από το Νομό Αιτωλοακαρνανίας και από την Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης.

(Χειροκροτήματα)

ΕΥΘΑΛΙΑ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Αιτωλοακαρνανίας): Κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής της Βουλής των Εφήβων, αγαπητοί μου συμμαθητές, διανύουμε ημέρες σήψης και διαφθοράς στο οικονομικό και πολιτικό γίγνεσθαι της χώρας μας. Το φαινόμενο της διαφθοράς αποτελεί μία διαχρονική πραγματικότητα, όπου διαβρώνεται η πολιτική και ο κοινωνικός ιστός σε όλο τον κόσμο. Στην Ελλάδα, όμως, του 21ου αιώνα το φαινόμενο έχει πάρει ανεπανάληπτες και άκρως ανησυχητικές διαστάσεις.

Όλοι γνωρίζουμε, όλοι βλέπουμε, ανεξαρτήτως πολιτικών πεποιθήσεων και καταλαβαίνουμε, ότι δεν μπορεί να παρατείνεται η υπάρχουσα κατάσταση. Όλοι χρειάστηκε να δώσουμε φακελάκι στο γιατρό, να πάρουμε κάποιο γνωστό μας τηλέφωνο, προκειμένου να σβήσουμε κάποια κλήση της Τροχαίας. Αυτά είναι κλασικά καθημερινά παραδείγματα, που δείχνουν πόσο έχει εισχωρήσει το μικρόβιο της διαφθοράς μέσα στην κοινωνία.

Επειδή μάθαμε να ζούμε έτσι δεν σημαίνει ότι μας αρέσει.

Το μεγάλο πρόβλημα της διαπλοκής στην πολιτική ζωή του τόπου μας ξεκινάει από τις σχέσεις των πολιτικών με τους οικονομικούς κύκλους. Ακούμε, βλέπουμε, διαβάζουμε για προσωπικές σχέσεις συναλλαγής κάποιων πολιτικών με μη θεσμικούς παράγοντες και τότε εύγλωττα τίθεται το ερώτημα ποιος έχει την πρωτοβουλία. Είναι ο πολιτικός αυτός που χρησιμοποιεί τον οικονομικό παράγοντα κατά το συμφέρον της χώρας ή ο δεύτερος μέσω του πολιτικού χρησιμοποιεί τη χώρα κατά το δικό του συμφέρον;

Σήμερα που βρισκόμαστε εδώ το ερώτημα αυτό είναι επίκαιρο γιατί όλες οι κυβερνήσεις της χώρας μου γίνονται δέσμιες κατασκευαστικών ομίλων, εκδοτών, καναλιών και

μεγαλοεπιχειρηματιών και προσπαθούν να εξυπηρετούν τα συμφέροντά τους.

Δυστυχώς κάποια μερίδα πολιτικών μας εδώ και πολλά χρόνια δεν έχουν εμπεδώσει την έννοια του δημόσιου συμφέροντος και όλα τα υποτάσσουν στο προσωπικό τους συμφέρον, ακόμα και αν καταπατούνται δικά μας δικαιώματα και των μελλοντικών γενεών, με αποτέλεσμα στο μέλλον να μην μπορούμε να ζήσουμε ανθρώπινα. Αναρωτιέμαι γιατί άραγε να μας διδάσκουν στο σχολείο Πλάτωνα σύμφωνα με τον οποίο οι πολιτικοί δεν πρέπει να έχουν καμία κινητή ή ακίνητη περιουσία.

Έχετε χάσει την εμπιστοσύνη που θα θέλαμε να έχουμε εμείς, οι νέοι, σε σας και αυτό έχει συμβάλει στην απαξίωση του πολιτικού κόσμου γιατί δεν μας δίνετε τα ερεθίσματα, τα κίνητρα να αγαπήσουμε τη χώρα μας και αυτό οφείλεται στις ενέργειές σας που δρουν αρνητικά πάνω μας. Ο ξαφνικός και προκλητικός πλουτισμός που προσπαθούν να αποκτήσουν ή έχουν αποκτήσει κάποιοι από σας μας κάνει να αναρωτιόμαστε: Είστε λειτουργοί και φύλακες της δημοκρατίας ή επαγγελματίες πολιτικοί που ως αυτοσκοπό έχετε να αποκτήσετε μεγάλη περιουσία και με προκλητικό τρόπο να μας διδάσκετε περί νόμιμου και ηθικού;

Δυστυχώς είναι δύσκολο να πιστέψω ότι μπορούν να εφαρμοστούν αποτελεσματικά κάποια μέτρα όχι για να καταπολεμηθεί πλήρως η διαφθορά αλλά για να περιοριστεί, γιατί μεγάλο μερίδιο ευθύνης φέρουμε όλοι μας και ο καθένας ξεχωριστά.

Τέλος, θα ήθελα να σας υπενθυμίσω και να σας παρακαλέσω τα εξής: Είμαστε νέοι, το αύριο και το μέλλον αυτής της χώρας. Μην μας υποτιμάτε, μην μας τσαλαπατάτε και μην υποθηκεύετε το μέλλον της χώρας μου. Μην μας κάνετε να «βουλιάζουμε» κι εμείς στον κυκεώνα της διαπλοκής. Αφήστε μας να ονειρευτούμε, να οραματιστούμε, να ερωτευτούμε τη ζωή, να την πάρουμε στα χέρια μας γιατί είμαστε νέοι με οράματα, με ιδέες, με αρχές, με ιδανικά όπως μας τα έμαθαν οι γονείς μας και οι δάσκαλοί μας στο σχολείο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Καλώ στο Βήμα τον Έφηβο Βουλευτή Καργατζή Αντώνιο από το νομό Ημαθίας και από την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, α' τμήμα.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

(Χειροκροτήματα)

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΑΡΓΑΤΖΗΣ (Ν. Ημαθίας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κύριοι Υπουργοί, αξιότιμα μέλη της Επιτροπής του προγράμματος της Βουλής των Εφήβων, αγαπητοί

Έφηβοι Βουλευτές, σαφώς τα πολλαπλά προβλήματα όπως για παράδειγμα τα σχολικά κτίρια, η έλλειψη βιβλίων και τεχνολογικών εποπτικών μέσων καθώς και η πολλές φορές ανεπαρκής κατάρτιση των εκπαιδευτικών είναι ευρέως γνωστά. Σίγουρα είναι σημαντικά, όχι όμως και δυσεπίλυτα.

Έχετε όμως αναρωτηθεί ποιο είναι το πραγματικό πρόβλημα που ταλανίζει εμάς τους νέους; Αυτό δεν είναι άλλο από τις κατευθυντήριες γραμμές που η σημερινή εκπαίδευση χαράζει για τους μαθητές. Κατά τη δική μου εκτίμηση το σχολείο έχει δημιουργήσει μία λαθεμένη εικόνα. Έχει οδηγήσει τους νέους να ορίζουν ως μοναδικό αυτοσκοπό την εισαγωγή τους στα πανεπιστήμια και αυτό τους μετατρέπει αυτόματα σε υποψήφιους και όχι σε νέους που αναζητούν την πραγματική ουσία της γνώσης.

Αυτός είναι όμως ο σκοπός του ελληνικού σχολείου; Τέτοιες ιδέες θέλει να ενσταλάξει στους νέους, τις ιδέες του χρησιμοθηρισμού; Πού εντάσσονται εν τέλει οι ανθρωπιστικές ιδέες που κάθε σύστημα διατείνεται ότι παρέχει; Τα ιδεώδη αυτά αναιρούνται και από την επέμβαση της οικογένειας η οποία καλλιεργεί στους νέους έναν αθέμιτο ανταγωνισμό με τον οποίο μάλιστα μαθαίνουν να πορεύονται στη ζωή τους.

Αν και βιώνουμε σ' ένα δημοκρατικό περιβάλλον που προσφέρει κατάλληλο έδαφος για την ανάπτυξη των καταβολών του ατόμου, την ανάπτυξη των δεξιοτήτων και των ικανοτήτων του, γινόμαστε ουσιαστικά όμηροι των επιθυμιών των γονιών μας αλλά και του κοινωνικού περίγυρου.

Δεν είναι λίγες οι φορές που γονείς ασκούν πιέσεις στα παιδιά τους, με σκοπό την κατά την άποψή τους βελτίωση των επιδόσεων. Ήδη από τις πρώτες σχολικές τάξεις επεμβαίνουν και καλλιεργούν τον εγωισμό που οι ίδιοι νιώθουν στα παιδιά και γι' αυτό ευθύνεται η έλλειψη ουσιαστικής παιδείας. Μόνο η αλλαγή νοοτροπίας θα συμβάλει στην αλλαγή της κατάστασης. Σε κάθε περίπτωση πάντως η εθελουφλία συνιστά τροχοπέδη. Ως νέοι, αυτό που χρειάζεται να κάνουμε, είναι να αξιοποιήσουμε τις διανοητικές μας δυνάμεις και να δράσουμε αυτόβουλα, βάσει της συνείδησής μας και να μην εξαρτιόμαστε από τα θέλω των άλλων που συχνά υψώνουν τείχη, τα οποία συνθλίβουν τα όνειρά μας.

Η απαλλαγή από τις ιδεοληψίες του παρελθόντος, θα θέσει νέα ερείσματα πάνω στα οποία θα δομηθούν τα όνειρά μας και θα προκριθεί η πραγματική ουσία της παιδείας, γιατί όλα είναι θέμα παιδείας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, σε αυτό το σημείο, θα κάνουμε διακοπή της συνεδρίασης της Ολομέλειάς σας και θα επανέλθουμε 11.45΄.

Παρακαλώ πολύ, να βγείτε με τάξη.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Έφηβοι Βουλευτές, επαναλαμβάνεται η διακοπείσα συνεδρίαση.

Παρακαλώ να λάβει το λόγο ο Έφηβος Βουλευτής Πίγκας Απόστολος, Έφηβος Βουλευτής Επικρατείας από το Β΄ Τμήμα της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΙΓΚΑΣ (Επικρατείας): Είμαι μαθητής του ΤΕΕ Ειδικής Αγωγής. Το σχολείο μας για τρίτη σχολική χρονιά φιλοξενεί μαθητές και μαθήτριες από όλο το Νομό Σερρών.

Παρακαλώ την πολιτεία με όλη τη δύναμη της ψυχής μου να απλώσει χέρι βοήθειας στο σχολείο μου. Όλα τα σχολεία της Ειδικής Αγωγής να χρησιμοποιηθούν με επάρκεια, ώστε να μπορούμε να έχουμε εργαστήρια και να αποκτήσουμε τις απαραίτητες γνώσεις και εμπειρίες που χρειαζόμαστε για την αγορά εργασίας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ**)

Επιθυμούμε να σταθούμε και εμείς γερά στα πόδια μας, να εργαστούμε και να μην εξαρτιόμαστε από τους γονείς μας. Γι' αυτό ασχοληθείτε με την επαγγελματική μας αποκατάσταση, ώστε να είμαστε ισότιμα μέλη της κοινωνίας και να έχουμε ίσες ευκαιρίες με τους άλλους. Δώστε μας συγγράμματα και βιβλία που να ανταποκρίνονται στις δυνατότητές μας. Δημιουργείστε αθλητικές εγκαταστάσεις στα σχολεία μας. Στείλτε κονδύλια για να γνωρίσουμε τον τόπο μας και να ανοίξει το μυαλό μας. Μη μας ξεχνάτε και στρέψτε το βλέμμα σας πάνω μας.

Σας ευχαριστώ.

(Ορθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Παρακαλώ να έλθει στο Βήμα η Έφηβος Βουλευτής κ. Μπαζίνη Αθηνά από το Νομό Ευβοίας και από την Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΑΘΗΝΑ ΜΠΑΖΙΝΗ (Νομός Ευβοίας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αξιότιμα μέλη της Επιτροπής της Βουλής των Εφήβων και συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, ως μέλος της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων θα ήθελα να σας μιλήσω για ένα θέμα το οποίο όλοι μας γνωρίζουμε, ότι δηλαδή η Ελλάδα την τελευταία εικοσαετία περίπου έχει μετατραπεί σε χώρα υποδοχής μεταναστών σε αντίθεση με την εικόνα που παρουσίαζε τις δεκαετίες του '50 και του '60 κατά τις οποίες μεγάλο μέρος του πληθυσμού της χώρας μετανάστευε σε πλούσιες χώρες της Ευρώπης, όπως η Γερμανία ή και σε άλλες ηπείρους, όπως η Αμερική. Όμως, δεν είχαν και την καλύτερη αντιμετώπιση από τους ντόπιους οι οποίοι τους χαρακτήριζαν με τα χειρότερα λόγια αν και οι μετανάστες το μόνο που ήθελαν ήταν να μεγαλώσουν τα παιδιά τους σε καλύτερες συνθήκες διαβίωσης απ' ό,τι έζησαν οι ίδιοι, κάτι που συμβαίνει και στις μέρες μας.

Όλα αυτά τα αναφέρω θέλοντας να αποδείξω ότι οι Έλληνες έχουν γνωρίσει και το ρατσισμό και τη φτώχεια, άρα, είναι σε θέση να συμπαρασταθούν σε όλους εκείνους που αναζητώντας ένα καλύτερο αύριο ξενιτεύονται προς το άγνωστο πολλές φορές χωρίς να γνωρίζουν ούτε καν τη γλώσσα του κράτους στο οποίο θα ζήσουν. Όμως, η Ελλάδα καλό θα ήταν να υιοθετήσει μεταναστευτική πολιτική στη βάση της ίσης αντιμετώπισης των μεταναστών και φυσικά του ελέγχου για τον περιορισμό της παράνομης μετανάστευσης στην Ελλάδα, διότι η χώρα αδυνατεί να απορροφήσει τις χιλιάδες των μεταναστών που προσέρχονται στο εσωτερικό της δίχως να έχει τη δυνατότητα να τους παρέχει εργασία.

Επιπλέον επιβάλλεται να γίνουν έργα για την καλύτερευση της καθημερινότητας αυτών των ανθρώπων, χωρίς να χρειάζεται να ζουν με το φόβο του εάν θα έχουν εργασία την επόμενη μέρα για να θρέψουν τα παιδιά τους. Μια καλή λύση θα ήταν ένα αυστηρότερο νομοθετικό πλαίσιο για την προστασία των δικαιωμάτων των μεταναστών, όπως και η δημιουργία κρατικών προγραμμάτων ένταξης και προσαρμογής τους.

Άρα, είναι απαραίτητο να αλλάξει κατ' αρχήν η νοοτροπία των Ελλήνων και ανεξάρτητα με το ποια είναι η καταγωγή και τα «πιστεύω» του ανθρώπου που έχουν απέναντί τους να του συμπεριφέρονται ισότιμα, κάτι που απαιτεί ανάπτυξη της παιδείας και ειδικά σεμινάρια επιμόρφωσης πάνω στο συγκεκριμένο θέμα.

Ακόμη το κράτος πρέπει να φροντίσει, ώστε να διεξάγονται αυστηρότεροι έλεγχοι για την εισχώρησή τους, αφού πρώτα έχουν αποκτήσει τα απαραίτητα έγγραφα και έχουν περάσει από ιατρικές εξετάσεις, ώστε να διασφαλίζεται η ασφάλεια της χώρας. Ακόμη να είναι καταγεγραμμένοι.

Πρέπει ακόμη να αναλογιστούμε τα κέρδη του ελληνικού κράτους που δεν είναι

ευκαταφρόνητα. Όπως παραδείγματος χάρη, μια οικογένεια μεταναστών για να αποκτήσει την πράσινη κάρτα δίνει ένα μεγάλο ποσό. Οπότε πρέπει να δοθούν κίνητρα στους εργοδότες ώστε να προσλαμβάνουν τους νόμιμους μετανάστες και όχι τους λαθρομετανάστες έτσι ώστε να σταματήσει να ανθεί η λεγόμενη «μαύρη εργασία».

Τέλος, θα ήθελα να σας παρακαλέσω όλα όσα προανέφερα να ληφθούν σοβαρά υπ' όψιν και να αποτελέσουν έναυσμα για την επίλυση του συγκεκριμένου προβλήματος.

Ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτσης Αποστολάτος): Το λόγο έχει ο κ. Καραϊσκος Δημήτριος από το Νομό Πιερίας, από την Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΑΪΣΚΟΣ (Νομός Πιερίας): Κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, θα ήθελα κατ' αρχήν να σας ευχαριστήσω για την ευκαιρία που μου δίνετε να εκφράσω τις σκέψεις μου και παράλληλα, εκπροσωπώντας τους συνομηλικούς μου από όλη την Ελλάδα, να μεταφέρω και τις δικές τους απόψεις.

Εκπροσωπώντας την Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, θα σας μιλήσω για τα προβλήματα των ατόμων με ειδικές ανάγκες. Τις ημέρες των εργασιών μας στη Βουλή συζήτησα με τους συναδέλφους μου για τα προβλήματα των ατόμων με αναπηρία και διαπίστωσα μεγάλες και σοβαρές ελλείψεις ανά περιφέρεια.

Ξεκινώντας από τα παιδιά με ειδικές ανάγκες και βασιζόμενος και σε δικές μου παρατηρήσεις, θα μιλούσα για μία ανυπαρξία οργάνωσης στο χώρο της παιδείας, με σχολεία χωρίς ειδικά τμήματα γι' αυτά τα παιδιά, με ειδικά σχολεία χωρίς ειδικούς δασκάλους και κατάλληλο εξοπλισμό, με ανύπαρκτα σχολικά λεωφορεία που να εγγυώνται την ασφαλή μεταφορά τους.

Ως πολιτεία και κράτος πρέπει να ρίξουμε βάρος ευθύνης στα προβλήματα αυτών των παιδιών. Γι' αυτό πρέπει άμεσα να υπάρξει συστηματικός έλεγχος, ο οποίος θα γίνεται μέσω μιας αρμόδιας επιτροπής, η οποία πρέπει να ενημερώνεται για τις ελλείψεις μέσω επικοινωνίας με τους δήμους και τους νομούς και θα μεριμνά για την κάλυψη των κενών.

Επίσης, τίθεται ανάγκη για αύξηση των δαπανών για αυτά τα σχολεία, χωρίς βέβαια να κινδυνεύει η σταθερότητα των οικονομικών της χώρας.

Όμως, τα πράγματα γι' αυτά τα παιδιά δεν καλυτερεύουν, δυστυχώς, ούτε όταν ενηλικιωθούν. Δεν μπορούν να βρουν εργασία λόγω ρατσισμού, αν και διαθέτουν τα απαραίτητα

προσόντα.

Επίσης, συνήθως δεν μπορούν να βρουν θέσεις παρκινγκ για άτομα με αναπηρία, λόγω παράνομης κάλυψής τους από τους άλλους οδηγούς και των λιγοστών σε αριθμό θέσεων.

Είμαι βέβαιος -και θέλω να τονιστεί αυτό- πως τα άτομα με ειδικές ανάγκες περιθωριοποιούνται και από την πολιτεία. Πόσες φορές έχει κάποιος από εσάς δει κάποιον ανάπηρο, τυφλό ή κάποιο άτομο με άλλες αναπηρίες σε θέση δημοσίου; Η απάντηση είναι απλή. Σχεδόν ποτέ.

Αυτή η κατάσταση πρέπει να αλλάξει. Τα άτομα αυτά πρέπει να δουλεύουν όπως, όταν και όπου είναι δυνατόν. Σε αυτή την περίπτωση η πολιτεία πρέπει να αναλάβει λόγο πρωταγωνιστικό, ώστε να βοηθήσει το άτομο να εργαστεί στον ιδιωτικό ή δημόσιο τομέα, με διορισμό του στο δημόσιο και με προστασία του από τις ρατσιστικές αντιλήψεις των εργοδοτών.

Ακόμη, μπορεί να κάνει και κάποια σχετική μείωση φόρων για επιχειρήσεις που απασχολούν άτομα με ειδικές ανάγκες, προτρέποντάς τους έτσι σε προσλήψεις τέτοιων ατόμων.

Επίσης, πρέπει να δημιουργηθούν και θέσεις παρκαρίσματος. Παρά τα θετικά αποτελέσματα από την αύξηση των προστίμων, αυτό δεν αρκεί. Πρέπει να γίνονται συχνότεροι έλεγχοι και εδώ το βάρος πρέπει να πέσει, κυρίως, στη δημοτική αστυνομία.

Τελειώνοντας, θέλω να επισημάνω ότι κινήσεις γίνονται από την πλευρά της πολιτείας για λύση των προβλημάτων. Όμως, δεν επαρκούν, καθώς είναι ελάχιστες, πράγμα που επιβεβαιώνεται και από τις προεκλογικές υποσχέσεις των κομμάτων, που σ' αυτό το θέμα είναι ανύπαρκτες.

Κλείνοντας, θα ήθελα να μεταβιβάσω την παρατήρηση πολλών παιδιών που ακούστηκε στο διάλειμμα για έλλειψη ουσιαστικής προσοχής στα λεγόμενά μας από ορισμένους πολιτικούς.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, Χατζηγιάννου Βασιλική, από τη Β' Πειραιά, της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων Παραγωγής και Εμπορίου.

(Χειροκροτήματα)

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΧΑΤΖΗΩΑΝΝΟΥ (Β' Πειραιά): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αξιότιμοι κύριοι Υπουργοί, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, ίσως το σημαντικότερο περιβαλλοντικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει η σημερινή Ελλάδα είναι η συνεχής και αλλεπάλληλη καταστροφή των δασικών εκτάσεων. Οι παράγοντες που συμβάλλουν στην αύξηση των

κρουσμάτων πυρκαγιών είναι πολυποίκιοι και πολυάριθμοι. Κυριότερα είναι οι πυρκαγιές από εμπρηστές ή από άλλους τρόπους.

Τα δάση για όλους τους ανθρώπους και τους ζωικούς οργανισμούς γενικότερα είναι πηγή ζωής. Οι μεγαλύτεροι πνεύμονες αυτού του τόπου έχουν καταστραφεί και μαζί τους παρασύρουν οτιδήποτε βρουν στο πέρασμά τους.

Το καλοκαίρι του 2007 κάθε κανάλι που άλλαζα έπεφτα σε σκηνές που δεν είχα ξαναδεί, άλλοτε καμένες περιοχές και άλλοτε περιοχές να παραδίδονται στο έλεος της ανεξέλεγκτης φωτιάς. Άνθρωποι, έχοντας μαζέψει όσα πρόλαβαν, τρέχουν να σωθούν και μαζί τους και κάποια ζώα που έτρεχαν κι αυτά πανικόβλητα.

Η θλίψη μου, αντικρίζοντας εκείνο το μαύρο τοπίο, ήταν μεγάλη. Μέρα με τη μέρα όλο και αυξάνονταν οι πυρκαγιές και ο φόβος όλο και μεγάλωνε. Το αύριο ήταν αβέβαιο. Η άλλη μέρα έβρισκε αρκετές οικογένειες άστεγες μετά το σφοδρό κτύπημα της πύρινης λαίλαπας η οποία σάρωνε τα πάντα. Ένα χρόνο μετά, οι τεράστιες πληγές δεν επουλώθηκαν. Από τους τηλεμαραθώνιους υπήρξε ενεργή και αποτελεσματική συμμετοχή. Μαζεύτηκε ένα αρκετά αξιόλογο ποσό, επαρκές για να επουλώσει αυτές τις πληγές. Όμως, μόνο ένα μικρό ποσοστό δόθηκε στους πυρόπληκτους το οποίο βέβαια δεν ήταν αρκετό. Σε αρκετές περιοχές καθυστερεί ακόμα και η πρωτογενής ανάπτυξη. Πότε πλέον εσείς οι αρμόδιοι του κράτους θα ενεργήσετε υπέρ της προστασίας των δασών μας;

Στην Αθήνα, όπου ζω εδώ και δεκαεπτά χρόνια δεν υπάρχουν πολλές πηγές πρασίνου. Και στην περίπτωση που εντοπιστεί κάποια, τότε θα είναι ελάχιστη. Όπου κι αν γυρίσει το βλέμμα σου, δεν αντικρίζει τίποτε άλλο εκτός από μια πόλη γεμάτο τσιμέντο, καυσαέρια και με χιλιάδες αυτοκίνητα να κυριαρχούν. Το πράσινο είναι ζωή και μη μας το καταστρέφετε άλλο.

Τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για την αποφυγή των πυρκαγιών ποικίλουν. Θα πρέπει να δημιουργηθούν περισσότερες αντιπυρικές ζώνες στα δάση για την αποφυγή και εξάπλωση των πυρκαγιών.

Επειδή τις περισσότερες φορές αιτία εκδήλωσης κάποιας φωτιάς είναι οι εμπρηστές, καλό θα είναι να υπάρχει εικοσιτετράωρη προστασία των πράσινων εκτάσεων με στόχο την αποφυγή εμπρησμών και σαφώς η επιβολή αυστηρότερων ποινών σε εμπρηστές.

Επίσης, θα πρέπει να προβλεφθεί η πρόσληψη πυροσβεστών και δασοφυλάκων ώστε να υπάρχει καλύτερη εποπτεία των δασών και αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση των πυρκαγιών. Επιπροσθέτως, ιδιαίτερα σημαντικό είναι να ενημερωθούν οι πολίτες από το κράτος για την άμεση

προστασίας του περιβάλλοντος μέσω σεμιναρίων. Κρίνεται αναγκαίο να ληφθεί υπόψη το άρθρο 23 του Συντάγματος το οποίο αναφέρεται γύρω από τις δασικές εκτάσεις.

Κλείνοντας θα ήθελα να πω πως το οξυγόνο είναι πολύτιμο για όλους μας. Δεν πρέπει να αφήνουμε κανέναν αρνητικό παράγοντα να πατάει με τα βρώμικα πόδια του, ας μου επιτραπεί η έκφραση, στα δάση μας, καταστρέφοντάς τα μέχρι τελικής πτώσεως, σε βαθμό που να μειώνεται όλο και περισσότερο το οξυγόνο. Το μέλλον μας είναι πολύτιμο. Ας μη το καταστρέφουμε άλλο.

Επίσης, ο Ναπολέων ο Βοναπάρτης κάποτε είπε μια σπουδαία φράση η οποία λέει: «Η σκληρότητα μπορεί να αποδειχθεί ό,τι το πιο ανθρώπινο, ενώ η ελαστικότητα η μεγαλύτερη ανθρωπιά».

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Το λόγο τώρα έχει η Έφηβος Βουλευτής, Καρολίνα Χαρδαλούπα από τη Β' Περιφέρεια Αθηνών.

(Χειροκροτήματα)

ΚΑΡΟΛΙΝΑ ΧΑΡΔΑΛΟΥΠΑ (Β' Περιφέρεια Αθήνας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, ο ρατσισμός δεν είναι καινούργιο φαινόμενο. Υπάρχει από την αυγή της ανθρώπινης ιστορίας και εξαιτίας του έχουν διαπραχθεί τα πιο φρικτά εγκλήματα της ανθρωπότητας.

Τι σημαίνει όμως ρατσισμός και γιατί το φαινόμενο σήμερα είναι πιο έντονο; Ρατσισμός, με απλά λόγια, είναι η πεποίθηση ότι η φυλετική και εθνική καταγωγή ενός ανθρώπου είναι το σημαντικότερο χαρακτηριστικό του. Η ιδιαίτερη προσωπικότητα και τα συγκεκριμένα χαρίσματα ή δεξιότητες ενός ανθρώπου δεν έχουν καμία αξία, καμία σημασία για τον ρατσιστή.

Η παγκοσμιοποίηση και αύξηση της μετανάστευσης φέρνουν στη γειτονιά και στο σχολείο μας ανθρώπους από όλο τον κόσμο, φέρνουν ανάμεσά μας το διαφορετικό, το ξένο ή έτσι ορισμένοι το αντιλαμβάνονται.

Και κάποιοι δεν βλέπουν τον Αχμέτ ή την Τάνια σαν αυτόνομες προσωπικότητες. Βλέπουν το διαφορετικό χρώμα του δέρματος. Ακούν την ξενική προφορά. Παρατηρούν τις διαφορετικές συνήθειες και τον μισούν απλώς και μόνο γιατί γεννήθηκε σε μία άλλη κουλτούρα, μία άλλη φυλή που οι ίδιοι θεωρούν κατώτερη. Και τονίζω ότι οι ίδιοι θεωρούν κατώτερη γιατί δεν υπάρχει καμία επιστημονική απόδειξη που χωρίζει τις ανθρώπινες φυλές σε ανώτερες και σε κατώτερες. Ούτε και θεολογικά προκύπτουν ανώτερες και κατώτερες φυλές. Από ένα αίμα έφτιαξε ο Θεός τον

άνθρωπο, λέει ο Απόστολος Παύλος.

Ο ρατσιστής αρνείται να δει την προσωπικότητα και τις δεξιότητες του ξένου. Και εάν αυτός ο διαφορετικός, ο κατώτερος έχει πράγματι ιδιαίτερες δεξιότητες, τότε αλίμονο του. Προκαλεί τον φθόνο και το μίσος.

Πώς να ξεχάσουμε τον Άλεξ, το καταπληκτικό παιδί από τη Βέροια που έπαιζε πιάνο, μάθαινε ζωγραφική και έπαιζε μπάσκετ και κάποια παγωμένη ημέρα εξαφανίστηκε. Έγκλημα ρατσισμού; Ποιος μπορεί να πει; Μένει το φοβερό ερωτηματικό σε όλους μας και ο ανείπωτος ανθρώπινος πόνος της μητέρας του.

Γι' αυτό θα πρέπει να παρθούν ορισμένα μέτρα, για την επίλυση του προβλήματος αυτού. Όλοι μας γνωρίζουμε ότι δεν γεννιόμαστε ρατσιστές αλλά γινόμαστε με τις διάφορες επιρροές που δεχόμαστε κυρίως από την οικογένεια που είναι η πηγή της διαμόρφωσης του ήθους των παιδιών. Ταυτόχρονα, το σχολείο μπορεί επίσης να αποτελέσει έναν χώρο αντιρατσιστικής διαπαιδαγώγησης. Τα σχολικά προγράμματα θα πρέπει να διαμορφωθούν με τέτοιο τρόπο, μεταξύ άλλων με μελέτη άλλων πολιτισμών αλλά και με διδασχία των δεινών που έχει προκαλέσει ο ρατσισμός στην ανθρώπινη ιστορία.

Αγαπημένοι μου συμμαθητές, οι συμπατριώτες μας βίωσαν και τον ρατσισμό και την υποβάθμιση και τον εξευτελισμό της προσωπικότητάς τους, απλά και μόνο γιατί ήταν ξένοι, ήταν διαφορετικοί, ήταν Έλληνες. Αγωνίστηκαν και τα κατάφεραν.

Τα πράγματα άλλαξαν. Τώρα, έρχονται ξεριζωμένοι και πονεμένοι στη χώρα μας, άνθρωποι από όλο τον κόσμο. Έρχονται σε εμάς, όπως κάποτε πηγαίναμε εμείς σε ξένους τόπους. Ας τους αγκαλιάσουμε με αγάπη και ανθρωπιά. Είναι ακριβώς σαν και εμάς. Αγαπούν, πονούν, αγωνίζονται, γεννούν, αρρωσταίνουν, ονειρεύονται και φεύγουν από αυτή τη γη ακριβώς όπως και εμείς.

Ας δούμε τον καθένα ως μοναδική προσωπικότητα, με το όνομά του, με τις ικανότητές του, με τις προσωπικές αγωνίες και τους φόβους του.

Και εμείς που γεννηθήκαμε στη χώρα που γέννησε τη φιλοξενία, ας ανοίξουμε μια ζεστή αγκαλιά στο ξένο, στο διαφορετικό, στον συνάνθρωπό μας. Ας καταδικάσουμε με την πρακτική και το παράδειγμά μας το τραγικό φαινόμενο του ρατσισμού.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ και εγώ.

Το λόγο έχει τώρα το μέλος της Βουλής των Εφήβων, Σωτηρία Στεφανιώτου, από τη Β΄ Περιφέρεια του Πειραιά. Χαίρομαι που είσαι από την περιφέρεια στην οποία και εγώ εκλέγομαι. Η Σωτηρία Στεφανιώτου είναι από την Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

(Χειροκροτήματα)

ΣΩΤΗΡΙΑ ΣΤΕΦΑΝΙΩΤΟΥ (Β΄ Πειραιά): Ευχαριστώ πολύ.

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι. Πρώτα απ' όλα θα ήθελα να εκφράσω και εγώ την ιδιαίτερη χαρά και τιμή που νοιώθω για τη συμμετοχή μου σε αυτό το Πρόγραμμα, αλλά και πόσο μάλλον για την παρούσα μου στον χώρο αυτό που αποτελεί την πεμπτουσία του δημοκρατικού πολιτεύματος. Ακούγοντας κανείς τη λέξη δημοκρατία, φέρνει στο μυαλό του ιδανικές κοινωνίες, όπου ο άνθρωπος και τα δικαιώματά του αποτελούν ύψιστη αξία. Κατά πόσο όμως γίνονται αυτά σεβαστά σήμερα; Ισχύουν τα ανθρώπινα δικαιώματα ή μήπως τελικά λειτουργούν σαν ευρηματική συγκάλυψη της κατάφωρης καταπάτησής τους; Δυστυχώς, στη σημερινή εποχή, παρατηρούνται ακόμη φαινόμενα καταστρατήγησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Εγώ, επέλεξα, να εστιάσω την προσοχή μου σήμερα, στη συνάρτηση –αν θέλουμε να μιλήσουμε και με μαθηματικούς όρους- που απαρτίζεται από τους όρους γυναίκα και δικαιώματα. Και αυτό, όχι γιατί ανήκω και εγώ σε αυτό το φύλο όπως πολλοί θα σκάψετε τώρα, αλλά εξαιτίας της υποκρισίας από την οποία περιβάλλεται η όλη κατάσταση. Σήμερα, στον υπερεξελιγμένο και υπερσύγχρονο κόσμο μας, υπάρχουν ακόμη γυναίκες οι οποίες αποκλείονται από θέσεις εργασίας εξαιτίας του φύλου τους. Υπάρχουν γυναίκες που όταν κλείσουν οι πόρτες γίνονται θύματα εκμετάλλευσης, γίνονται θύματα βιαιοπραγίας και σεξουαλικής κακοποίησης. Μάλιστα, σε κάποιες χώρες δεν διστάζουν να δικαιολογούν κατά κάποιον τρόπο, αυτή την καταπίεση της γυναίκας με την πρόφαση πολιτιστικών διαφοροποιήσεων κυρίως σε χώρες της Ανατολής.

Αλλά αν δούμε και τις δικές μας σύγχρονες δυτικές χώρες, θα δούμε ότι τελικά τα πράγματα δεν αλλάζουν και πολύ. Αρκεί να ρίξουμε μια ματιά στη Βουλή και να παρατηρήσουμε τη δυσανάλογη συμμετοχή της γυναίκας, γεγονός κατά τη γνώμη μου θλιβερό και αδικαιολόγητο.

Η σωματική διαφοροποίηση των γυναικών και η μυϊκή -θα λέγαμε- αδυναμία τους έναντι των

ανδρών, είναι νομίζω σαφής και αποδεκτή από όλους. Δεν συνεπάγεται όμως σε καμία περίπτωση και την αντίστοιχη πνευματική ανισότητα. Δεν είναι άδικο, λοιπόν, τη στιγμή που κάθε άλλο παρά υποδεέστερα όντα είναι, όπως έχει αποδείξει η ιστορία, να αντιμετωπίζονται έτσι;

Μάλλον κάπου εδώ πρέπει να βάλω τέλος στο λόγο μου και μακάρι να μπορούσα με την ίδια ευκολία να βάλω ένα τέλος και σ' αυτόν τον αέναο κύκλο της καταπάτησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που ντροπιάζει όλους μας, αλλά και τον καθένα ξεχωριστά. Για να γίνει όμως κάτι τέτοιο χρειάζεται η δραστηριοποίηση όλων μας, γιατί, για να μετατραπεί ο κόσμος μας από κοίτη ανισοτήτων και καταπάτησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, δεν αρκεί η δική μου και η δική σας θέληση. Σίγουρα τα πράγματα τα οποία πρέπει να αλλάξουμε για να γίνει λίγο καλύτερη η ζωή μας είναι πολλά. Νομίζω όμως ότι η διαφύλαξη των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, των δικών μας δικαιωμάτων, ανεξαρτήτως φύλου, χρώματος, οικονομικής κατάστασης, είναι μια καλή αρχή.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Όρθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Πριν δώσω το λόγο στην επόμενη ομιλήτρια θα ήθελα να επισημάνω δύο πράγματα, πρώτον, την ευλαβή τήρηση του χρόνου εκ μέρους της ομιλήτριας και, δεύτερον, το ότι κατάφερε μεταξύ ολίγων να σπάσει την αιχμαλωσία που συνδέει τον ομιλητή με το κείμενο, το γραπτό, το χαρτί.

(Χειροκροτήματα)

Αυτή η απελευθέρωση από το κείμενο είναι πολύ σημαντικό στοιχείο του κοινοβουλευτικού βίου, γιατί το κείμενο δυστυχώς και το χαρτί αφυδατώνει τη ζωντανή ομιλία. Χαίρομαι γι' αυτό και χαίρομαι γιατί διαδέχεστε εμένα, ο οποίος και εγώ δεν χρησιμοποιώ ποτέ μου κείμενο!

(Χειροκροτήματα)

Και τώρα το λόγο έχει το μέλος της Βουλής των Εφήβων Αλεξάνδρα Κάρκα από την Κύπρο, η οποία μετέχει στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων στο Α' Τμήμα. Πάντοτε με ιδιαίτερη συγκίνηση αναφερόμαστε στην Κύπρο.

(Χειροκροτήματα)

Ορίστε, παρακαλώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΚΑΡΚΑ (Κύπρος): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, εκπρόσωποι της Κυβέρνησης και της Αντιπολίτευσης, συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, κάποιος άνθρωπος πιο έξυπνος από μένα κάποτε είπε ότι η γνώση είναι δύναμη. Μια τέτοια δύναμη χρησιμοποιεί και η δημοκρατία. Στην πραγματικότητα όμως η δημοκρατία είμαστε εμείς. Η ιστορία είναι γνώση και οι

ενεργοί πολίτες, που είναι ο σφυγμός της δημοκρατίας, βασίζονται στην ιστορία. Καθώς ο καιρός περνάει και η ιστορία ξεθωριάζει από το μυαλό μας, ο σφυγμός της δημοκρατίας ελαττώνεται, κάνοντας τον οργανισμό της ανίκανο να αντιδράσει.

Στη δική μας ιστορία δυστυχώς έχουμε ένα μεγάλο κενό όσον αφορά τα πρόσφατα γεγονότα. Φτάνουμε στο δέκατο όγδοο έτος της ηλικίας μας, τελειώνουμε το σχολείο και δεν γνωρίζουμε ακόμη τι έγινε το 1974. Πιστεύω πως είναι προφανές πως μια τέτοια έλλειψη αδρανοποιεί τους πολίτες και αμβλύνει την κρίση μας για λήψη σωστών αποφάσεων. Ταυτόχρονα, με τη δική μας στέρηση γνώσης, από την άλλη πλευρά της Κύπρου προπαγανδίζεται η «αλήθεια» της ιστορίας μας, όπως γίνεται και σήμερα με το πρόβλημα των Ελλήνων με τα Σκόπια. Οι Έφηβοι Βουλευτές δεν ήρθαν εδώ για να ζητιανέψουν υποσχέσεις, αλλά για να απαιτήσουν ενέργειες. Οπότε εμείς απαιτούμε άμεση αλλαγή του βιβλίου της Ιστορίας για πολλοστή φορά και ζητάμε πλήρη ενημέρωση των νέων για τη διασφάλιση της δημοκρατίας μας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ)

Ζητάμε δηλαδή να υπάρχει ένα τουλάχιστον κεφάλαιο που να αναφέρεται στα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε σ' αυτό, τα οποία ταλαιπώρησαν και ακόμη ταλαιπωρούν. Άλλωστε είναι δικαίωμά μας να ξέρουμε, να γνωρίζουμε, άρα να ζούμε. Ως έφηβοι ζητάμε το ιδεατό για να μπορέσουν οι πρεσβύτεροι να κάνουν το καλύτερο δυνατόν.

Ευχαριστώ.

(Όρθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Καλώ στο Βήμα τον Έφηβο Βουλευτή Σιβιτανίδη Ανδρέα από την Κύπρο, που συμμετείχε στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΙΒΙΤΑΝΙΔΗΣ (Κύπρος): «Η ρωμιοσύνη εν φυλή συνότζιερη του κόσμου. Κανένας εν εβρέθηκε για να την εξαλείψει. Η ρωμιοσύνη εν να χαθεί όντας ο κόσμος λείψει».

Σεβαστοί άρχοντες της Μητρόπολης του πολιτισμού, φίλοι Έφηβοι Βουλευτές είμαι Έλληνας Κύπριος από την αρκαδική Πάφο. Ο πατέρας μου κατάγεται από την Μικρά Ασία και η μητέρα μου είναι και θα είναι Κερυνιώτισσα.

Η Κύπρος πονάει. Είναι ημικατεχόμενη, με τεράστια προβλήματα που κληρονομούμε εμείς η νέα γενιά. Συνάμα, το πρόβλημα της έκφρασης και επικοινωνίας είναι εντονότατο. Όπως είπε ο σεβαστός Πρύτανης, που είναι και παρών, «λαός χωρίς γλώσσα δεν έχει μέλλον».

Είναι μαθητής του απτικού φωτός. Τιμή μεγάλη για μένα και την πόλη μου την Πάφο που μου δώσατε ένα όνειρο για να γίνει πραγματικότητα, να βρίσκομαι σαν Έφηβος Βουλευτής στα έδρανα που αποφασίζεται η δημοκρατία, λίγα μέτρα μακριά από την Πνύκα. Δεν είμαι σωβινιστής, είμαι πατριδολάτρης. Η γλώσσα είναι εθνική μας ταυτότητα.

Ο καθηγητής από δημόσιος υπάλληλος ας γίνει δάσκαλος, παιδαγωγός, να επανακτήσει πρώτα τον αυτοσεβασμό και το σεβασμό προς το λειτούργημα που ασκεί, να πλάθει τους νέους πολίτες, το μέλλον του τόπου. Να τους μάθει να σέβονται, να σκέπτονται ελεύθερα, να προβληματίζονται και να επικοινωνούν.

Η επικοινωνία είναι το μυστικό της επιτυχίας, η επικοινωνία μέσω της ανώτερης γλώσσας του κόσμου, της ελληνικής. Σκεφθείτε τον κόσμο χωρίς Όμηρο, Αριστοτέλη, Πλάτωνα, Παπαδιαμάντη, Καβάφη, Ρίτσο, Ελύτη, Σαμαράκη. Ο Κικέρων έλεγε: «Τα ελληνικά διαβάζονται σε όλα σχεδόν τα έθνη, ενώ τα λατινικά κλείνονται μέσα στα σύνορά τους».

Πέσαμε σε πέσιμο πρωτάκουστο, λάθη πάνω σε λάθη. Αμφισβητείται η ελληνικότητά μας. Στην Κύπρο τα αηδόνια δεν κελαηδούν, σώπασαν. Φοβούνται το ξεπούλημα όπως στο παρελθόν, τους κρυφούς εφιάλτες, τα μεγάλα συμφέροντα.

Με το θεσμό που έχετε καθιερώσει, αποδείξατε ότι δεν είναι σβησμένες οι φωτιές, οι πλάστρες μες στη χώρα. Ας μην επαναλάβουμε τα λάθη του παρελθόντος. Είναι καιρός να σπάσει ο κρίκος. Ο χειρότερος εχθρός των Ελλήνων είμαστε εμείς οι ίδιοι, όταν διχαστούμε. Και αυτό θέλουν ορισμένες δυνάμεις να κάνουν. Ενωμένοι μεγαλουργούμε.

Αντιπροσωπεύοντας τη νέα γενιά, εκλιπαρώ, απαιτώ να μείνουμε ενωμένοι. Και εγώ με τη σειρά μου σας διαβεβαιώ ότι στην Κύπρο την αέρινη, τη μακαρία τη γη, η αγνή ελληνική ψυχή δεν έσβησε και ζει και ζει και θα ζει.

Σας ευχαριστώ.

(Όρθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Καλώ στο Βήμα τον Έφηβο Βουλευτή Κολιοφώτη Χρήστο από τη Γερμανία, που συμμετείχε στο πρώτο τμήμα της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΟΛΙΟΦΩΤΗΣ (Γερμανία): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αγαπητοί συνάδελφοι, η βία και η εγκληματικότητα αποτελούν κοινωνικό πρόβλημα που μαστίζει τη σύγχρονη ανθρωπότητα με ρυθμό απειλητικό.

Το φοβερό είναι ότι σήμερα η εγκληματικότητα παρατηρείται έντονα σε άτομα νεαρής ηλικίας. Νέοι που έπρεπε να δραστηριοποιούνται δημιουργικά και να οικοδομούν ένα λαμπρό μέλλον συχνά εκδηλώνουν το δυναμισμό και τον ενθουσιασμό τους σε πράξεις βίας.

Το άτομο που υφίσταται τη βία έχει την τάση για αντίσταση, πράγμα που σημαίνει ότι η βία προκαλεί την αντιβία. Η Πολιτεία θα πρέπει επιτέλους να κινητοποιηθεί και να μην μένει αδρανής, αλλά αντιθέτως να προσπαθεί με όλες τις δυνάμεις που διαθέτει να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά αυτό το μείζον πρόβλημα.

Αυτά που έχω να προτείνω για την αντιμετώπιση του παραπάνω προβλήματος είναι τα κάτωθι:

Πρώτον, να επιβάλλονται αυστηρές ποινές.

Δεύτερον, να τοποθετούνται έμπειροι ψυχολόγοι και κοινωνικοί λειτουργοί στις φυλακές της χώρας, οι οποίοι θα προσπαθούν να αλλάξουν τον πνευματικό ορίζοντα του εγκληματία ώστε εκείνος να φθάσει σε τέτοιο σημείο αυτογνωσίας που να παραδεχθεί την ενοχή του αναθεωρώντας τη στάση του απέναντι στη ζωή.

Τρίτον, να πραγματοποιηθεί πλατιά ενημέρωση για τα αποτελέσματα της βίας, ώστε οι πολίτες να προσέχουν και να την αποφεύγουν.

Τέταρτον, να δημιουργηθούν από την Πολιτεία χώροι για άθληση, βιβλιοθήκες και πολιτιστικοί σύλλογοι, ώστε οι νέοι να περνούν τον ελεύθερο χρόνο τους δημιουργικά, με αποτέλεσμα να μην διαπράττουν εγκληματικές πράξεις.

Πέμπτον, να αναπτυχθεί η μόρφωση και η εκπαίδευση, για να πλάσει ο πολίτης έναν καλό χαρακτήρα με αποτέλεσμα να μην δημιουργεί με τη συμπεριφορά του κοινωνικές πληγές.

Έκτον, να περιοριστεί έντονα η προβολή βίας από τα Μ.Μ.Ε.

Έβδομον, να εκτείνει το κράτος τις προσπάθειές του στην ανθρωποπλαστική διάπλαση των νέων.

Και όγδοον, να μην φυλακίζονται οι ανήλικοι εγκληματίες αλλά να τοποθετούνται σε χώρους προστατευτικής διαβίωσης όπου με κατάλληλη μεταχείριση θα αποκτούν τα εφόδια για την κοινωνική επανένταξή τους.

Κλείνοντας θα ήθελα να αναφέρω ότι μια κοινωνία που τρέφει τη βία είναι αναμφισβήτητα μια κοινωνία χωρίς προοπτικές εξέλιξης και προόδου. Είναι μια κοινωνία χωρίς ηθικές αρχές και πνευματικό υπόβαθρο!

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Καλώ στο Βήμα την τελευταία ομιλήτρια, την Έφηβο Βουλευτή Χούπη Ευρύκλεια από το Βέλγιο και από το 2ο Τμήμα της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΕΥΡΥΚΛΕΙΑ ΧΟΥΠΗ (Βέλγιο): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κυρίες και κύριοι, αγαπητοί συνάδελφοι, εκπροσωπώ το Ελληνικό Λύκειο Βρυξελλών και προτού ξεκινήσω την ομιλία μου θα ήθελα να εκφράσω τη θερμή υποστήριξή μου στο θεσμό της Βουλής των Εφήβων, ένα θεσμό που έδωσε φωνή στους νέους της Μέσης Εκπαίδευσης.

Φιλοδοξώντας λοιπόν να φανώ αντάξια του ρόλου που μου ανατέθηκε θα ήθελα να αφιερώσω την ομιλία μου σ' ένα, κατά τη γνώμη μου, ύψιστης σημασίας φαινόμενο, όπως είναι αυτό του ρατσισμού, ένα διαχρονικό φαινόμενο το οποίο έχει ως αποτέλεσμα τον κοινωνικό διαχωρισμό.

Στο λυκαυγές του 21ου αιώνα, πλήθος αρνητικών φαινομένων ενδημούν στους κόλπους της κοινωνικής ζωής, εκφυλίζοντας τις συνθήκες διαβίωσης των μελών της. Ο ρατσισμός, όπως προανέφερα, είναι ένα από αυτά. Παρατηρείται σε τεράστιο βαθμό και πολλές μορφές.

Ας μην κρυβόμαστε, λοιπόν. Ας παραδεχθούμε πως όλοι έχουμε θίξει κάποιον συνάνθρωπό μας για κάτι που εμείς το αντιμετωπίζουμε διαφορετικά. Αυτή η διαφορετικότητα που παρουσιάζεται, αυτός ο διαφορετικός –κατά την άποψή μας– άνθρωπος είναι ο συνάνθρωπός μας, είναι ο φίλος μας, είναι ο αδελφός μας. Δεν είναι ξένος ούτε εχθρός. Μήπως από εμάς αξίζει κάτι περισσότερο; Μήπως κάποιος αξίζει κάτι λιγότερο; Η απάντηση είναι όχι. Είμαστε όλοι ίσοι. Έχουμε όλοι ίσα δικαιώματα.

Υπάρχουν πολλά παραδείγματα κοινωνικού ρατσισμού. Θα προτιμήσω να σταθώ στην αντιμετώπιση των νέων από τους μεγαλύτερους. Πολλοί έχουν την εσφαλμένη αντίληψη ότι λόγω ηλικίας οι νέοι δεν έχουν τη δυνατότητα λήψης σημαντικών αποφάσεων ή προτάσεων που θα μπορούσαν να βελτιώσουν το μέλλον της χώρας μας. Αν όντως είμαστε ανίκανοι και ανώριμοι, τότε γιατί παρευρισκόμαστε σήμερα σ' αυτή την Αίθουσα;

Στην πραγματικότητα, όλοι γνωρίζουν πως οι προτάσεις μας έχουν αντικειμενικό χαρακτήρα και πάνω από όλα διέπονται από αγνότητα. Εμείς είμαστε οι νέοι της Ελλάδας. Εμείς είμαστε το αύριο της Ελλάδας και όλα είναι στο χέρι μας.

Το φαινόμενο του ρατσισμού έχει πάρει τρομακτικές διαστάσεις στις μέρες μας. Ωστόσο, η

αποδοχή της διαφορετικότητας με αλληλοσεβασμό, χωρίς προκαταλήψεις και ρατσιστικές συμπεριφορές, θα ήταν η ιδανική λύση για τη σταδιακή άμβλυνση του φαινομένου. Επιπροσθέτως, η οικογένεια οφείλει να αποτρέψει την καλλιέργεια οποιασδήποτε ρατσιστικής νοοτροπίας, μέσω διαλόγου ή συζητήσεων.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ)

Κλείνοντας την ομιλία μου, θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή στην ανάγκη λήψης άμεσων αποφάσεων και να εκφράσω την πεποίθησή μου πως όλοι μας θα σταθούμε στο ύψος που η περίσταση απαιτεί. Ας αντικρίσουμε την πραγματικότητα. Όχι στους μελλοντικούς διαχωρισμούς. Αυτή είναι η Ελλάδα, εμείς δηλαδή, οι νέοι. Είμαστε οι αυριανοί πολίτες και δεν θα απογοητεύσουμε κανέναν.

Ευχαριστώ πολύ.

(Ορθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το λόγο έχει τώρα ο Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων κ. Δημήτριος Σιούφας.

(Χειροκροτήματα)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Έφηβοι Βουλευτές από την Ελλάδα, την Κύπρο και τον ελληνισμό της Διασποράς, η Δημοκρατία, δημιούργημα ελληνικό, θεσμός αρχαίος, κτήμα πανανθρώπινο, πορεύεται και υπηρετεί στηριζόμενη στη διαρκή ανανέωση που κάθε γενιά δημιουργεί, με βάση το χρόνο και τα ζητούμενα της κάθε εποχής, πολίτευμα που εξελίσσεται μαζί με τη ζωή, υπηρετεί και υπηρετείται από τη διαδοχή των γενεών.

Δισεκατομμύρια άνθρωποι σε όλο τον κόσμο προφέρουν κάθε μέρα τη λέξη «Δημοκρατία» και όταν την έχουν, αλλά και όταν την αποζητούν, μια λέξη, έννοια και επινόηση ελληνική, δώρο αρχαίο της Ελλάδας προς ολόκληρη την ανθρωπότητα, κυρίαρχος τρόπος διακυβέρνησης των σημερινών κοινωνιών.

Γιατί, όπως γράφει η Οικουμενική Διακήρυξη για τη Δημοκρατία της Παγκόσμιας Διακοινοβουλευτικής Ένωσης –που υιοθέτησε η Γενική Συνέλευση του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών- «η Δημοκρατία εξασφαλίζει ότι οι διαδικασίες πρόσβασης στην εξουσία, διαχείριση της εξουσίας, αλλά και εναλλαγή σ' αυτήν επιτρέπουν τον ελεύθερο πολιτικό ανταγωνισμό και πηγάζουν από την ευρεία, ελεύθερη και χωρίς διακρίσεις συμμετοχή του λαού, η οποία ασκείται σύμφωνα με τα όσα προβλέπει ο νόμος στο γράμμα και το πνεύμα του.

Θα μου επιτρέψετε να επαναλάβω μερικές από τις σκέψεις που γράφτηκαν για την Παγκόσμια Ημέρα της Δημοκρατίας που φέτος γιορτάστηκε σε εκατόν πενήντα οκτώ Κοινοβούλια σε ολόκληρο τον κόσμο –και στο Ελληνικό Κοινοβούλιο- στις 15 Σεπτεμβρίου και θα γιορτάζεται κάθε χρόνο στις 15 Σεπτεμβρίου.

Λέει το σχετικό κείμενο: «Η Δημοκρατία είναι το πολίτευμα της επιτυχίας, γιατί η δημοκρατική διακυβέρνηση είναι ιστορικά αλληλένδετη με την ανάπτυξη και την ευημερία των κοινωνιών, το πολίτευμα όπου η ισότητα αναδεικνύει την αριστεία».

Πυρήνας κάθε δημοκρατικής πολιτείας, αγαπητά μου παιδιά, είναι το Κοινοβούλιο. Εκεί ζυμώνονται οι ιδέες και εκεί –δηλαδή, εδώ που είστε και εσείς, η κοινή βούληση της κοινωνίας- εκεί, στο όνομα των εντολέων τους, βουλεύονται οι αντιπρόσωποι του λαού, πρωταγωνιστές και θεματοφύλακες της Δημοκρατίας. Η ιστορία καταδεικνύει ότι η πορεία της Δημοκρατίας και του Κοινοβουλευτισμού δεν ήταν εύκολη. Η επιβίωσή της ήταν αποτέλεσμα ανάγκης των ίδιων των κοινωνιών. Η επέκτασή της είναι αποτέλεσμα ανάγκης των ειδικών συνθηκών.

Η σημερινή παγκοσμιότητα και η πολυπλοκότητα των κοινωνιών μόνο με Δημοκρατία και Κοινοβουλευτισμό μπορούν να προχωρήσουν. Μόνο οι δημοκρατικοί θεσμοί και οι κοινοβουλευτικές διαδικασίες μπορούν να δώσουν στις κοινωνίες ειρήνη, συνοχή, συνέργιες, ανάπτυξη και πρόοδο. Ο 21ος αιώνας θα είναι ίσως ο δυσκολότερος για ολόκληρη την ανθρωπότητα, από την εμφάνισή της στη γη. Τα κλιματικά, τα περιβαλλοντικά, τα υδατικά, τα επισιτιστικά, αλλά και τα ενεργειακά προβλήματα ή θα αντιμετωπιστούν με μια παγκόσμια δημοκρατική λογική ή θα οδηγήσουν σε παγκόσμιες πρωτόγνωρες συγκρούσεις.

Η Δημοκρατία έχει αποδείξει διαχρονικά τη αξία της. Αναντίλεκτα, μπορεί να την αποδείξει και στον αιώνα μας, ως παγκόσμια λογική και πρακτική ειρηνικής και αποτελεσματικής επίλυσης και αντιμετώπισης των προβλημάτων, αλλά και των διαφορών, η Βουλή, πυρήνας και καρδιά, αλλά και κορυφαίος θεσμός της δημοκρατίας. Η δύναμη της λέξης «Βουλή» και η έννοια που τη συνοδεύει, δηλαδή, του αντιπροσωπευτικού Σώματος που εκφράζει τη θέληση του λαού κατά την εκλογή και τις επιθυμίες του λαού κατά τη λειτουργία του, είναι παγκόσμια μοναδική. Και αυτό γιατί οι περισσότερες δημοκρατίες στον κόσμο χρησιμοποιούν αντί τον όρο «Βουλή», τον όρο «Assembly», που σημαίνει Συνέλευση ή τον όρο «Parliament», που σημαίνει Συζητητήριο.

Η Βουλή, τις τελευταίες μέρες, μαζί με εσάς είδε και άκουσε οράματα, σκέψεις, ανησυχίες, αλλά και αγωνίες σας, τις αγωνίες του αυριανού κόσμου, τις αγωνίες της νέας γενιάς, της δικής σας γενιάς. Εδώ, στις Αίθουσες της Βουλής των Ελλήνων λειτούργησε η Βουλή των Εφήβων. Εδώ

αισθανθήκαμε τις τελευταίες μέρες τις πρώτες ριπές των αυριανών ανέμων αλλαγής, της ανανέωσης, της νέας εποχής, αλλά και του καλύτερου μέλλοντος.

Οι Έφηβοι Βουλευτές, όλοι εσείς, λειτουργήσαμε σε αυτό το προγυμναστήριο Δημοκρατίας, τη Βουλή των Εφήβων. Οι Έλληνες Βουλευτές, ο ελληνικός λαός είδαν και άκουσαν το αύριο. Η Βουλή έδωσε στους Έφηβους το Βήμα, αλλά και τη δυνατότητα για αυτές τις σκέψεις, τις αγωνίες, τις ανησυχίες και τους προβληματισμούς τους δικούς σας.

Ο θεσμός της Βουλής των Εφήβων έχει καθιερωθεί και σε άλλες χώρες και σκοπεύουμε, σε συνεργασία με τα έντεκα Κοινοβούλια των ευρωπαϊκών χωρών, να επεκτείνουμε το θεσμό αυτό, δημιουργώντας την Ευρωβουλή των Εφήβων. Ήδη, από την επόμενη Βουλή των Εφήβων, θα προσκαλέσουμε Έφηβους Βουλευτές και από άλλες χώρες, για να παρακολουθήσουν την ελληνική Βουλή των Εφήβων και φυσικά, θα έχουμε ακόμη περισσότερους εκπροσώπους Βουλευτές από τον ελληνισμό της διασποράς.

Οι Έφηβοι, όλοι εσείς, με υπευθυνότητα μας θυμίσατε τις ευθύνες μας και απέναντί σας, αλλά και απέναντι στο μέλλον. Μυσταγωγία ενός λαού με δημοκρατική παράδοση και μέλλον, αυτό ήταν οι τέσσερις μέρες που βρίσκεστε εδώ, κατά τη δική μου την αντίληψη.

Το τέλος της ΙΓ΄ Συνόδου της Βουλής των Εφήβων μας βρίσκει όλους, έφηβους αλλά και πολιτικούς, καλύτερους πολίτες. Συζητήσαμε, αντιληφθήκαμε και πορευόμαστε.

Θα σταθώ επιλεκτικά σε ορισμένα από τα θέματα που θέσατε και στα οποία χρειάζεται η δική μας γενιά να βρει λύσεις και απαντήσεις για τις επόμενες γενιές.

Περιβάλλον: Θα σταθώ στην αγωνία για το περιβάλλον, αλλά και τη θέλησή σας και τον αγώνα για τη σωτηρία του. Είπατε με λίγα λόγια «πράσινο στο κόκκινο». Αυτό είπατε όσοι μιλήσατε και πιστεύω ότι εκφράσατε όλη τη γενιά σας σε ό,τι αφορά τα ζητήματα του περιβάλλοντος.

Δεν γνωρίζει κανείς πόση από την παγκόσμια καταστροφή είναι αναστρέψιμη. Γνωρίζουμε, όμως, όλοι ότι ο αγώνας όλων συνεχώς μπορεί να ανακόψει την πορεία προς την ολοκληρωτική καταστροφή. Η αύξηση της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας πρέπει να είναι πρώτη προτεραιότητα και ιδιαίτερα στην πατρίδα μας που έχουμε πολύ μεγάλες δυνατότητες. Αλλά ακόμα και οι προοπτικές εξοικονόμησης ενέργειας στο δημόσιο, στον ιδιωτικό τομέα, στα νοικοκυριά, στο σπίτι μας, πρέπει να είναι έγνοια όλων μας. Η γη ανήκει στις γενιές που έρχονται. Η προστασία του πράσινου είναι επίσης στις δυνατότητές μας.

Για τις σπουδές σας είναι εντυπωσιακή η σύγκλιση όλων σας στην άποψη ότι το εκπαιδευτικό σύστημα είναι ανεπαρκές για την εποχή μας και χρειάζεται ριζική αλλαγή. Οι απλές

βελτιώσεις δεν αρκούν. Είναι εντυπωσιακή στις τοποθετήσεις η παρουσία πολύτιμου κοινού νου και είναι απογοητευτικό πώς το εκπαιδευτικό σύστημα, αυτόν τον κοινό νου που έχετε, δεν φροντίζει να τον ενθαρρύνει. Ελπίζω η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας να έλαβε τα μηνύματα για το τι πρέπει να πράξει στο μέλλον.

Σε ό,τι αφορά το μεγάλο πρόβλημα των ναρκωτικών, έντονη ήταν η κραυγή της αγωνίας σας για την απειλή των ναρκωτικών. Επάνω σας στοχεύει κατά κύριο λόγο η απειλή. Έχετε, όμως, τη θέληση να αγωνιστείτε και ζητάτε μεγαλύτερη συμμετοχή από εμάς σ' αυτόν τον αγώνα, στη διαφώτιση, την πρόληψη, την καταστολή, αλλά και την επανένταξη. Είναι παγκόσμιο το πρόβλημα, αλλά όμως είναι και δικό μας πρόβλημα. Στόχος είναι η ψυχή και το σώμα της νέας γενιάς. Άμυνα αποτελεσματική υπάρχει, όταν όλη η κοινωνία συμμαχεί και με την ψυχή και με το σώμα.

Σε ό,τι αφορά την ισότητα, η έντονα και ορισμένες φορές ασύδοτα ανταγωνιστική κοινωνία γίνεται αργά ή γρήγορα φτωχή κοινωνία, γιατί πορεύεται μπροστά με όλο λιγότερους ανθρώπους. Μια ισορροπημένη κοινωνία δίνει ισότητα ευκαιριών στην εκκίνηση, ενθάρρυνση και υποστήριξη στις προσπάθειες της πορείας, αλλά και συνεχείς εναλλακτικές ευκαιρίες και ταυτόχρονα, ανάδειξη της προσφοράς. Όλοι χρειάζονται, κανείς δεν πρέπει να μένει πίσω. Αυτό είναι ένα άλλο μήνυμα που μας δώσατε εσείς αυτές τις μέρες εδώ, στη Βουλή των Ελλήνων.

Θα σταθώ τέλος στο σημαντικότερο μήνυμα αυτής της Συνόδου, στην απογοήτευση που νιώθετε για την κατάσταση των πραγμάτων και σε ολόκληρο τον κόσμο, αλλά και στην πατρίδα μας, την απογοήτευση από το έργο της γενιάς των γονιών σας, της δικής μου γενιάς, αλλά και των προηγούμενων γενιών.

Δεν αμφισβητεί κανείς την αγάπη σας. Αυτή είναι δεδομένη. Αμφισβητήσατε, όμως, την ικανότητα και την επάρκεια, αλλά και τη σοφία όλων των προηγούμενων γενιών να φτιάξουν έναν κόσμο πιο ελπιδοφόρο, πιο ασφαλή, πιο δίκαιο, πιο ειρηνικό και για τους εαυτούς μας, αλλά και για τη νέα γενιά και για την ίδια τη φύση.

Είπατε, αγαπητά μου παιδιά, εκείνα που όλοι αντιλαμβανόμαστε, αλλά συχνά διστάζουμε να τα πούμε. Και αυτό είναι το πιο σημαντικό μήνυμα για μένα από το τετραήμερο της παρουσίας σας εδώ στη Βουλή. Για μένα, όμως, είναι ένα μήνυμα ελπιδοφόρο. Τα πράγματα θα γίνουν καλύτερα, γιατί η νέα γενιά τα αντιλαμβάνεται, δηλαδή όλοι εσείς, τα αμφισβητεί, αλλά και έχετε την πρόθεση να τα αλλάξετε στη βάση μιας νέας λογικής, με δημοκρατική παρηρησία αλλά και δύναμη δημοκρατίας, η δυνατότητα και η δύναμη της νέας γενιάς. Αυτό έχετε εσείς.

Σας ευχαριστούμε για τη μοναδική εμπειρία που μας δώσατε αυτές τις μέρες. Και σας

ευχαριστούμε για ό,τι ακούσαμε.

Αγαπητά μου παιδιά, με όλη μας την αγάπη αλλά και τη στοργή ευχόμαστε σε σας και τους συμμαθητές σας αλλά και σε όλους τους νέους όχι μόνο στην πατρίδα μας, στην Κύπρο και σε ολόκληρο τον κόσμο, να είστε καλότυχα σ' αυτό το δύσκολο αλλά συναρπαστικό ταξίδι της ζωής.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Όρθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

(Στο σημείο αυτό, την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Περαιτώθηκε η συζήτηση με την ομιλήτριά σας την Έφηβο Βουλευτή την κυρία Χούπη και τώρα θα ψηφίσουμε την αρχή της σύνθεσης των κειμένων, όπως τελικά διαμορφώθηκε από τις Επιτροπές, την οποία γνωρίζετε και επί της οποίας έγινε συζήτηση και η τελική διαμόρφωσή της στις Επιτροπές.

Σας ερωτώ, λοιπόν, επί της αρχής αν συμφωνείτε με τη γενική διατύπωση της σύνθεσης των κειμένων και παρακαλώ να σηκωθούν οι αποδεχόμενοι τη γενική διατύπωση της σύνθεσης των κειμένων.

(Εγείρονται οι αποδεχόμενοι τη γενική διατύπωση της σύνθεσης των κειμένων).

Παρακαλώ πολύ να εγερθούν εκείνοι οι οποίοι δεν συμφώνησαν με τη γενική διατύπωση της σύνθεσης των κειμένων.

(Εγείρονται οι μη αποδεχόμενοι τη γενική διατύπωση της σύνθεσης των κειμένων).

Κατόπιν αυτών και κατά πλειοψηφία, γίνεται δεκτό το κείμενο της σύνθεσης των κειμένων.

Αγαπητά μου παιδιά, αυτή την ώρα η διαδικασία της ψηφοφορίας είναι μια πρακτική εξάσκησης σας στον τρόπο με τον οποίο οι αντιπρόσωποι του λαού, οι Βουλευτές, ψηφίζουν τα σχέδια νόμου στη Βουλή. Ξεκινήσαμε από εκείνους οι οποίοι λένε «ΝΑΙ» και ψηφίζουν θετικά και απ' ό,τι έγινε φανερό σε όλους μας εγέρθηκαν οι περισσότεροι. Στη συνέχεια, ζητήθηκε να εγερθούν εκείνοι οι οποίοι ήταν αντίθετοι με την έγκριση των κειμένων. Ήταν πολύ λιγότεροι.

Παρέλειψα όμως να βάλω και μια άλλη διάσταση των ψηφοφοριών για εκείνους που προηγουμένως θα ήθελαν να ψηφίσουν «ΠΑΡΩΝ».

Υπάρχει κάποιος για τη σύνθεση των κειμένων που θέλει να ψηφίσει «ΠΑΡΩΝ»; Γιατί αυτό είναι το τρίπτυχο των ψηφοφοριών.

(Εγείρεται μια Έφηβος Βουλευτής)

Κατόπιν αυτών, επαναλαμβάνω, ότι η σύνθεση των κειμένων έγινε δεκτή επί της αρχής, κατά

πλειοψηφία.

Στο σημείο, αυτό σας καλώ να προχωρήσουμε στην ψηφοφορία επί των θέσεων που συζητήσατε και έγιναν δεκτές στις Επιτροπές σας.

Τίθεται σε ψηφοφορία η πρόταση κάθε Επιτροπής με τις αρχικές θέσεις όπως αυτές διαμορφώθηκαν και έγιναν αποδεκτές.

Σας ερωτώ εάν δέχεστε το κείμενο του Α' Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων και παρακαλώ να εγερθούν οι αποδεχόμενοι το κείμενο του Α' Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

(Εγείρονται οι αποδεχόμενοι το κείμενο του Α' Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων)

Παρακαλώ τώρα να εγερθούν εκείνοι οι οποίοι δεν αποδέχονται το κείμενο του πρώτου τμήματος.

(Εγείρονται οι μη αποδεχόμενοι)

Παρακαλώ να εγερθούν εκείνοι οι οποίοι ψηφίζουν «ΠΑΡΩΝ».

(Εγείρονται όσοι ψηφίζουν «ΠΑΡΩΝ»)

Συνεπώς το κείμενο του πρώτου τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Σας ερωτώ τώρα εάν δέχεστε το κείμενο του δεύτερου τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

Παρακαλώ να εγερθούν οι αποδεχόμενοι το κείμενο του δεύτερου τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

(Εγείρονται οι αποδεχόμενοι)

Παρακαλώ να εγερθούν οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο του δεύτερου τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

(Εγείρονται οι μη αποδεχόμενοι)

Παρακαλώ να εγερθούν αυτοί οι οποίοι ψηφίζουν «ΠΑΡΩΝ».

(Εγείρονται όσοι ψηφίζουν «ΠΑΡΩΝ»)

Συνεπώς το κείμενο του δεύτερου τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Σας ερωτώ αν δέχεστε το κείμενο της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων.

Παρακαλώ να εγερθούν οι αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων.

(Εγείρονται οι αποδεχόμενοι)

Παρακαλώ να εγερθούν οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων.

(Εγείρονται οι μη αποδεχόμενοι)

Παρακαλώ να εγερθούν οι ψηφίζοντες «ΠΑΡΩΝ» στο κείμενο της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων.

(Εγείρονται όσοι ψηφίζουν «ΠΑΡΩΝ»)

Συνεπώς το κείμενο της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Σας ερωτώ εάν δέχεστε το κείμενο της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων και Παραγωγής και Εμπορίου.

Παρακαλώ να εγερθούν οι αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων και Παραγωγής και Εμπορίου

(Εγείρονται οι αποδεχόμενοι)

Παρακαλώ να εγερθούν οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής.

(Εγείρονται οι μη αποδεχόμενοι)

Παρακαλώ να εγερθούν οι ψηφίζοντες «ΠΑΡΩΝ» στο κείμενο της Επιτροπής.

(Εγείρονται όσοι ψηφίζουν «ΠΑΡΩΝ»)

Είναι φανερό ότι το κείμενο της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων και Παραγωγής και Εμπορίου έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Σας ερωτώ εάν δέχεστε το κείμενο του πρώτου τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

Παρακαλώ να εγερθούν οι αποδεχόμενοι το κείμενο του πρώτου τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

(Εγείρονται οι αποδεχόμενοι)

Παρακαλώ να εγερθούν οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο του πρώτου τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

(Εγείρονται οι μη αποδεχόμενοι)

Παρακαλώ να εγερθούν οι ψηφίζοντες «ΠΑΡΩΝ».

(Εγείρονται όσοι ψηφίζουν «ΠΑΡΩΝ»)

Συνεπώς το κείμενο του πρώτου τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Σας ερωτώ εάν δέχεστε το κείμενο του δεύτερου τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

Παρακαλώ να εγερθούν οι αποδεχόμενοι το κείμενο του δεύτερου τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

(Εγείρονται οι αποδεχόμενοι)

Παρακαλώ να εγερθούν οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο του δεύτερου τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

(Εγείρονται οι μη αποδεχόμενοι)

Παρακαλώ να εγερθούν οι ψηφίζοντες «ΠΑΡΩΝ» σ' αυτό το κείμενο.

(Εγείρονται όσοι ψηφίζουν «ΠΑΡΩΝ»)

Συνεπώς το κείμενο του δεύτερου τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Τέλος, σας ερωτώ εάν δέχεστε το κείμενο της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης.

Παρακαλώ να εγερθούν οι αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης.

(Εγείρονται οι αποδεχόμενοι)

Παρακαλώ να εγερθούν οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης.

(Εγείρονται οι μη αποδεχόμενοι)

Δεν μπορείτε να ψηφίζετε και στα δύο. Μόνο στο ένα.

Παρακαλώ να εγερθούν οι ψηφίζοντες «ΠΑΡΩΝ» στο κείμενο αυτής της Επιτροπής.

(Εγείρονται όσοι ψηφίζουν «ΠΑΡΩΝ»)

Συνεπώς, το κείμενο της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης, έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς, η σύνθεση των κειμένων έγινε δεκτή κατ' αρχήν και κατά θέμα, καθώς και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία.

Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, φτάσαμε στο τέρμα των διαβουλεύσεών μας, έχοντας

διαπραγματευτεί θέματα γόνιμου, αλλά και μόνιμου, ενδιαφέροντος, καθώς και της τρέχουσας επικαιρότητας.

Στο σημείο αυτό θέλω να ευχαριστήσω τους συναδέλφους Βουλευτές, οι οποίοι προήδρευσαν στις Διαρκείς Επιτροπές της Βουλής.

Θέλω, επίσης, να ευχαριστήσω τους Αντιπροέδρους της Βουλής, τον κ. Τάσο Νεράντζη, την κα Βέρα Νικολαΐδου, τον κ. Γιάννη Δραγασάκη και τον κ. Βαΐτση Αποστολάτο, που συνέδραμαν στη διεξαγωγή της σημερινής συνεδρίασής σας.

Θέλω, ακόμα, να ευχαριστήσουμε τους νεαρούς δημοσιογράφους, που βραβεύτηκαν στους διαγωνισμούς του σχολικού εντύπου του Ιδρύματος «ΜΠΟΤΣΗ» και της εφημερίδος «ΤΑ ΝΕΑ», καθώς και τους βραβευθέντες στους αγώνες επιχειρηματολογίας και αντιλογίας του «Ευρωπαϊκού Πολιτιστικού Κέντρου των Δελφών», που διοργανώνεται σε συνεργασία με το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Να ευχαριστήσω τους Διευθυντές και τους Προϊσταμένους των Γραφείων της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης σε ολόκληρη τη χώρα. Τους Διευθυντές των σχολείων, τους καθηγητές – συνδέσμους και τους αξιολογητές.

Να ευχαριστήσω και να ευχαριστήσουμε την Ελληνική Ραδιοφωνία και Τηλεόραση, τα Ελληνικά Ταχυδρομεία, όλους τους αερομεταφορείς που μας βοήθησαν στην ασφαλή μετακίνηση των Εφήβων Βουλευτών, τα στρατιωτικά νοσοκομεία, το Εθνικό Κέντρο Άμεσης Βοήθειας, την Πυροσβεστική Υπηρεσία, την Ελληνική Αστυνομία και την Τροχαία, που όλοι τους διευκόλυναν τη διεξαγωγή του έργου μας.

Βεβαίως, να ευχαριστήσουμε το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, το Υπουργείο Πολιτισμού και το Υπουργείο Εσωτερικών.

Να ευχαριστήσουμε τις Αρχαιολογικές Υπηρεσίες της Ακρόπολης, που στήριξαν την άνοδό σας στην Ακρόπολη και την ξενάγησή σας, το «Ευγενίδειο Ίδρυμα» για την επίσκεψη των Εφήβων Βουλευτών στο «Πλανητάριο», την «Εταιρεία Ελληνικών Θεαμάτων» για τη λαμπρή παράσταση της «Μήδειας» του Δημήτρη Παπαϊωάννου στο κινηματοθέατρο «ΠΑΛΛΑΣ», όλο το προσωπικό της Βουλής των Ελλήνων, αλλά και του Ιδρύματος της Βουλής των Ελλήνων για τον Κοινοβουλευτισμό και τη Δημοκρατία, το κανάλι της Βουλής, αλλά και όλους τους ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς της χώρας.

Θα ήθελα ιδιαίτερα να αναφερθώ στον Γενικό Γραμματέα της Εκτελεστικής Επιτροπής του Ιδρύματος για τον Κοινοβουλευτισμό και τη Δημοκρατία, τον καθηγητή κ. Ευάγγελο Χρυσό, αλλά

και την ψυχή αυτού του Προγράμματος, την κα Αντωναράκου και όλους τους συνεργάτες τους.

(Χειροκροτήματα)

Και βεβαίως, τον Πρόεδρο της Επιτροπής της Βουλής των Εφήβων, τον πρώην Πρύτανη Καθηγητή κ. Γεώργιο Μπαμπινιώτη και τα μέλη της Επιτροπής του Προγράμματος «ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ», τον Αιδεσιμολογιώτατο π. Γεώργιο Μεταλληνό, Καθηγητή Πανεπιστημίου Αθηνών, τον κ. Θεόδωρο Φορτσάκη, Καθηγητή Πανεπιστημίου, τον κ. Μιχαήλ Μπλέτσα, Καθηγητή MIT, τον κ. Αντώνιο Παντελή, Καθηγητή Πανεπιστημίου, τον κ. Σπυρίδωνα Βλαχόπουλο, Καθηγητή Πανεπιστημίου, τον κ. Ηλία Κατσούλη, Καθηγητή Παντείου Πανεπιστημίου, τον κ. Ιωάννη Παρασκευόπουλο, Καθηγητή Πανεπιστημίου, τον κ. Κωνσταντίνο Γεωργουσόπουλο, Φιλολογο-Κριτικό Θεάτρου, την κυρία Θεοφανοπούλου-Κοντού Δήμητρα, Καθηγήτρια Πανεπιστημίου, την κυρία Βασιλική Παπαπέτρου, Εκπαιδευτικό, τον κ. Χρήστο Σιγάλα, Σχολικό Σύμβουλο, την κυρία Λίνα Νικολακοπούλου, Καλλιτέχνη, την κυρία Φανή Πετραλιά, Δημοσιογράφο, τον κ. Σωτήριο Γκλαβά, Αντιπρόεδρο Παιδαγωγικού Ινστιτούτου και την κυρία Μαρία Χούκλη, Δημοσιογράφο.

Τον κ. Σάββα Αντωνίου, Ανώτατο Υπηρεσιακό Παράγοντα του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού της Κύπρου.

Θέλω, ακόμα, αγαπητά μου παιδιά, να ευχαριστήσουμε όλες τις εφημερίδες, ημερήσιες, εβδομαδιαίες, Κυριακάτικες, που συντρέχουν και αναδεικνύουν θέματα που σχετίζονται με τη Βουλή των Εφήβων, με εσάς, αλλά και την ελληνική νεολαία. Όλα τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης που παρουσιάζουν ή θα παρουσιάσουν αυτό το Πρόγραμμα. Τον Φρούραρχο και το προσωπικό της Φρουράς της Βουλής για τη συνδρομή που είχαμε αυτές τις μέρες για την πλήρη και ασφαλή διοργάνωση του Εκπαιδευτικού Προγράμματος Βουλή των Εφήβων.

Να ευχαριστήσω ακόμη τους συναδέλφους Βουλευτές –το ανέφερα και στην αρχή- κα Μαρία Κόλλια Τσαρουχά, κα Σουλβάνα Ράππη, κ. Αναστάσιο Λιάσκο, κα Βέρα Νικολαΐδου, κ. Παναγιώτη Μελά, κ. Μαυρουδή Βορίδη, κ. Παναγιώτη Αδρακτά, κ. Λεωνίδα Γρηγοράκο, κα Κρινιώ Κανελλοπούλου, κα Μαριλίζα Ξενογιαννακοπούλου, κ. Αθανάσιο Μπούρα, κ. Μάξιμο Χαρακόπουλο, κα Άννα Φιλίνη, κα Αικατερίνη Παπακώστα Σιδηροπούλου και κ. Αθανάσιο Αλευρά, που προήδρευσαν το Σάββατο και την Κυριακή στις Διαιτητικές Επιτροπές της Βουλής των Εφήβων και έκαναν τόσο σημαντική δουλειά για να φθάσουν εδώ τα κείμενα που τελικά εγκρίνατε πριν από λίγο.

Να ευχαριστήσω, επίσης, τους Γενικούς Γραμματείς του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών κ. Γιάννη Σιδηρόπουλο, του Εμπορίου του Υπουργείου Ανάπτυξης κ. Δημήτριο

Σκιαδά, του Υπουργείου Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων κ. Ευάγγελο Μπαλτά, Νέας Γενιάς του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Παντελή Σκλιά, του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Κωνσταντίνο Σκιαδά, του Υπουργείου Τουριστικής Ανάπτυξης κ. Σπύρο Ευσταθόπουλο, Λιμένων και Λιμενικής Πολιτικής του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής κ. Γεώργιο Βλάχο, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής κ. Χρήστο Κουρούση, του Υπουργείου Μακεδονίας Θράκης κ. Λουκά Νανίκα και τον Ειδικό Γραμματέα Ανώτατης Εκπαίδευσης του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Αθανάσιο Κυριαζή, που παρέστησαν κατά τις συνεδριάσεις των Διαρκών Επιτροπών της Βουλής των Εφήβων το Σάββατο και την Κυριακή.

Επίσης, να ευχαριστήσω τους Υπουργούς που πήραν μέρος στις Διαρκείς Επιτροπές, κ. Ευρυπίδη Στυλιανίδη και τον Υφυπουργό Ανδρέα Λυκουρέντζο, τους Υπουργούς Εσωτερικών κ. Προκόπη Παυλόπουλο και Δικαιοσύνης κ. Χατζηγάκη, Μεταφορών και Επικοινωνιών κ. Κωστή Χατζηδάκη, τους Υφυπουργούς Εξωτερικών κ. Θεόδωρο Κασσίμη και Εθνικής Άμυνας κ. Κωνσταντίνο Τασούλα, Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας κα Σοφία Καλαντζάκου, Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Γεώργιο Παπαγεωργίου και Πολιτισμού για θέματα Αθλητισμού κ. Γιάννη Ιωαννίδη.

Θέλω ακόμη να ευχαριστήσω τους συνπροεδρεύσαντες Έφηβους Βουλευτές που ξεκινήσαμε από τις τρεις Επιτροπές χθες, την κα Νίνα Κιλινκάροβα, την Κικιλεία-Θεοχαρίστη Κουρεβέλη, τον Ανδρέα Ελευθερίου, την Ανθή Ευθυμιάδη, τον Αντώνη Βουτσίνου και τη Σωτηρία Στεφανιώτη, οι οποίοι δοκιμάστηκαν και στην συνπροήδρευση για την διεύθυνση των εργασιών των Διαρκών Επιτροπών.

Επίσης, θέλω να ευχαριστήσω για την παρουσία του, γιατί τον βλέπω δεξιά μου, τον Γενικό Γραμματέα της Κυβέρνησης, τον Καθηγητή κ. Αργύριο Καρρά.

Αγαπημένα μας παιδιά, σας ευχόμαστε από την καρδιά μας, διερμηνεύοντας τα αισθήματα του συνόλου των Ελλήνων Βουλευτών όλων των πολιτικών δυνάμεων που βρίσκονται στην Εθνική Αντιπροσωπεία, υγεία, προκοπή, καλή πρόοδο και καλή επιτυχία στις εξετάσεις που έχετε, μιας και είστε στη Γ' Λυκείου. Να είστε καλότυχα, όπως σας είπα και πριν, όπως και τα παιδιά όλου του κόσμου.

(Χειροκροτήματα)

Και τώρα θα κλείσουμε τη συνεδρίασή μας φέλνοντας όλοι μαζί τον εθνικό μας ύμνο.

(Όρθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές ψέλνουν τον εθνικό ύμνο)

Καλή επιστροφή.

Λύεται η συνεδρίαση.

Ώρα λήξης: 13.00΄.